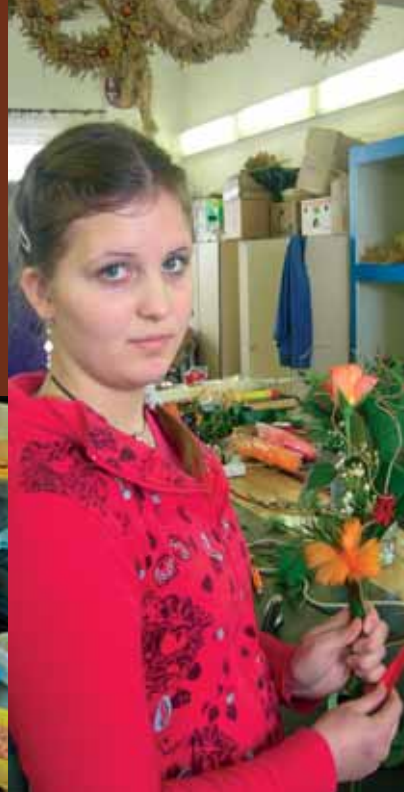

S

U

O

SOŠ a SOU Horky nad Jizerou

2011-12

R

H

A

Časopis Střední odborné školy a Středního odborného učiliště
Horky nad Jizerou

SOŠ a SOU Horky nad Jizerou

STUDIJNÍ OBORY

ČTYŘLETÉ STUDIJNÍ OBORY

Gastronomie

Cestovní ruch

TŘÍLETÉ UČEBNÍ OBORY

Cukrář

Kuchař - číšník

Zahradník

Zemědělec - farmář

STUDIJNÍ NÁSTAVBOVÉ OBORY

Podnikání

Společné stravování

CELOŽIVOTNÍ VZDĚLÁVÁNÍ

ŠKOLA ŽÁKŮM ZAJIŠTUJE:

- ❖ získání odměny za produktivní činnost při odborném výcviku
- ❖ vybraným oborům stipendium z rozpočtu Středočeského kraje
- ❖ příspěvek na pracovní oblečení pro praktické vyučování
- ❖ stravování ve školní jídelně, ubytování na domově mládeže
- ❖ autobusové spojení z Mladé Boleslavi, Benátek n. J. a Brandýsa n.L. v návaznosti na výuku (možnost hrazení jízdného Středočeským krajem)
- ❖ prohlubovací a specializační odborné kurzy s vlastními i externími lektory
- ❖ kulturní a odborné exkurze, lyžařské a sportovní kurzy
- ❖ mimoškolní zájmovou činnost včetně kroužku chovu koní
- ❖ možnost zahraniční praxe (SRN, Rakousko, Kypr, Itálie, Slovensko - Vysoké Tatry) - bezplatně
- ❖ školní časopis SOUHRA
- ❖ bezplatné konzultace u právníka a pomoc výchovného poradce

DALŠÍ AKTIVITY ŠKOLY

- ❖ Gastronomické zajištění (teplá a studená kuchyně, cukrářské výrobky) a obsluha při společenských akcích včetně květinové výzdoby
- ❖ Možnost konání společenských akcí (svatby, pracovní setkání, rodinné oslavy apod.) v prostorách zámku SOŠ a SOU v Horkách nad Jizerou
- ❖ Zámecká vinárna - stylové prostředí - rezervace akcí do 30 osob
- ❖ Ubytování v domově mládeže - v budově zámku, včetně stravování
- ❖ Obědy pro veřejnost
- ❖ Vyjíždky na koni, letní kurzy pro mládež
- ❖ Zahradnictví - prodej sadby, zeleniny, květin, dušičkových, adventních a jiných vazeb

Střední odborná škola a Střední odborné učiliště, Horky nad Jizerou 35, 294 73 Brodce nad Jizerou
tel. 326312234, fax 326312119, e-mail: souhorky@souhorky.cz

www.souhorky.cz

ÚVODNÍK

Věk šedesátí let je většinou spojován s odchodem do důchodu. Není tomu však v případě letošního šedesátého výročí SOŠ a SOU Horky nad Jizerou. Naše škola je naopak na vrcholu rozvoje. Její kapacita je zcela naplněna. Byla úspěšně ukončena transformace školy zahájená před dvaceti lety. Studuje u nás téměř čtyři sta žáků. Za dobu existence školy ukončilo studium tisíce absolventů. Důležité je, že mnoho z nich je ve svém oboru úspěšných. Řada z nich získala maturitní vysvědčení, či ukončila vysokou školu. Mnoho absolventů získává i zkušenosti v zaměstnání v zahraničí.

Snažíme se žáky maximálně připravovat pro budoucnost. Vycházíme však zároveň z poznání tradic, ať již národní či regionální historie, klasických pokrmů, ve floristice či v jiných řemeslech. Vedeme žáky ke zdravému životnímu stylu a nechceme, aby žili

jen ve virtuálním světě počítačů a zprostředkovaných požitků.

Snažíme se na ně působit i v tom, aby nebyli jen slepými konzumenty komerčního způsobu života, aby nechtěli jen brát. Ale naopak věříme, že naši žáci chápou, že je důležité i dávat a dělat něco dobrého pro ostatní. Aby posuzovali míru úspěchu podle svého pocitu, že dělají něco důležitého, a že to dělají dobře.

Posuďte tedy v novém čísle časopisu SOUHRA, zda se naše společná snaha alespoň částečně dařila i v šedesátém roce existence školy.

Ing. Vratislav Morava
ředitel SOŠ a SOU

Kurzy pro žáky v tomto školním roce

- ❖ Barmanský kurz: 17. - 20. 10. 2011
- ❖ Adventní aranžování: 22.11.2011
- ❖ Slavnostní dorty: 18.1.2012
- ❖ Vykražování ovoce a zeleniny: 6. - 7. 12. 2011
- ❖ Studená kuchyně: 16. - 19. 1. 2012
- ❖ Dárková floristika: 1/2012
- ❖ Barmanský kurz: 2/2012
- ❖ Jarní aranžování: 3/2012
- ❖ Svatební floristika: 4/2012

Maturitní ples

Žáci maturitního ročníku 4.B (Služby cestovního ruchu) zvou širokou veřejnost a všechny své příznivce na maturitní ples, který se koná dne 3. 2. 2012 v 19 hod. v Domě kultury v Mladé Boleslavi.

CUKRÁŘI NA SOUTĚŽI V PRAZE

Dne 8. listopadu 2011 proběhla soutěž oboru Cukrář na Staroměstském náměstí v Praze pořádaná Asociací kuchařů a cukrářů ČR. Soutěže pod názvem "Ochutnejte Českou republiku", se za naši školu zúčastnil Tomáš Belko z 3. ročníku a Tereza Velechovská z 2. ročníku oboru Cukrář, pod vedením učitelky Aleny Pechlátové. Tomáš se umístil na pěkném 3. místě a Tereza na 4. Soutěž se uskutečnila v rámci projektu "Jak chutná Česko" ke Dni kuchařů. Zároveň se sešel rekordní počet lidí v profesním oblečení.

NAŠE ŠKOLA ABSOLUTNÍM VÍTĚZEM

Dne 13. října 2011 získali naši žáci na 5. ročníku gastronomické soutěže "O pohár blanických rytířů" ve Vlašimi v konkurenci středních škol, zejména Středočeského kraje:

- v kategorii Cukrář **1. místo** (L. Turanová a T. Belko),
 - v kategorii Kuchař - příprava teplého pokrmu **2. místo** (T. Vítek)
 - v kategorii Číšník **3. místo** (V. Volprecht a D. Koller).
- V celkovém hodnocení škol **jsem obdrželi titul Absolutní vítěz.**

DNY OTEVŘENÝCH DVEŘÍ

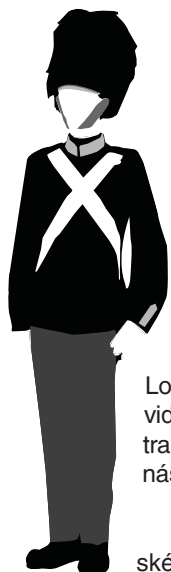
24. listopadu 2011 od 11.00 do 16.00 hodin

19. ledna 2012 od 12.00 do 16.00 hodin

Připravili jsme pro Vás:

- ❖ informace o studiu ve školním roce 2012/2013 (v 11, 12, 13.30 a 15.15 hod. na zámku v Horkách nad Jizerou)
 - ❖ prohlídku výukových a výcvikových prostor školy
 - ❖ prezentaci zapojení školy v národních a mezinárodních programech - informace účastníků zahraničních stáží
 - ❖ expozice a ukázky prací žáků školy - včetně Gastro dne, v jehož rámci bude pro návštěvníky připraveno pohoštění
- Určitě se k nám přijďte podívat, těšíme se na Vás!

žáci a zaměstnanci školy

3.B za krásami LONDÝNA

Brzy ráno z neděle na pondělí se naše třída sešla na pražském ruzyňském letišti. V šest ráno vzlétlo letadlo s naší posádkou a ostatními cestujícími, kteří letěli do Londýna za poznáním nových pracovních příležitostí nebo krásami Londýna jako my. Mnohým z nás se splnil sen vidět Londýn na vlastní oči. Po přiletu jsme se transferem dostali k našemu hotelu, kde na nás čekala snídaně.

Po té jsme dostali mapičky londýnského metra a vydali jsme se na náš první výlet.

První památka, která nás okouzila, byla fontána na Picadilly Circus, poté jsme navštívili Čínskou čtvrť Soho, Trafalgar Square s národní galerií. Dalším naším zastavením bylo Leicester square s kiny a divadly, ale bohužel jsme neviděli přilehlý park, který procházel

Ve Weidenu je nám krásně

Již tradičně vyjeli vybraní žáci naší školy spolu s pedagogickým dozorem na třítydenní stáž do německého Weidenu. Pro většinu z nich, to byla možnost podívat se za hranice naší země, ubytovat se v luxusním hotelu a pracovat v cizojazyčném prostředí, čímž si prověřili především to, jak jsou schopni se svými znalostmi a dovednostmi obstát v cizím prostředí, ale zároveň i to, jak je důležité moci se spoolehnout jeden na druhého.

Během stáže je čekaly také tři exkurze, a to prohlídka historického centra Weidenu včetně návštěvy

rekonstrukcí, proto bychom se tam ještě všichni podívali ještě jednou. Druhý den na nás čekal Wimbledon, kde se nacházejí světově slavné tenisové kurty. Poté jsme vystoupali na Greenwich s nultým poledníkem a hvězdárnou. Třetí den jsme se dostali metrem přímo k fotbalovému stadionu Arsenal. Cestou zpátky jsme procházeli Downing street a dále jsme pokračovali k Westminsterскому opatství, parlamentu s Big Benem a odtamtud jsme pozorovali London Eye. A na závěr jsme šli do Camden Town.

Předposlední den jsme byli už velice unavení, ale přesto jsme šli objevovat další krásy Londýna. Prvním zastavením byl nejluxusnější obchodní dům Harrods, pro mnohé z nás byl nejkrásnější památkou Tower of London a Tower Bridge. Následovně jsme si prohlédli palác, kde se vdávala princezna Diana s princem Charlesem. Nedaleko odkud se nachází St. James park a u něj Buckingham Palace. Po celém vydařeném týdnu jsme za odměnu dostali volno na celý zbytek dne a mohli jsme navštívit samostatně jakékoliv místo v Londýně. V pátek v brzkých ranních hodinách jsme se vraceli na letiště za našimi rodinami.

I když to pro nás byl náročný týden, po nezapomenutelných zážitcích nám zůstalo mnoho pěkných vzpomínek.

studenti 3.B, obor Cestovní ruch

termálního světa, kde si to všichni moc užili, dále pak exkurze do Regensburgu a Norimberku.

Stáž byla pro všechny velmi zajímavá, žáci získali cenné zkušenosti, navázali nové kontakty a získali nové kamarády. Doufám, že letošním účastníkům stáže bude ve Weidenu tak krásně, jako těm loňským.

(Rn)

Zimní praxe VE VYSOKÝCH TATRÁCH

Pár měsíců na nové škole a hnedka stáž až na Štrbské pleso? Proč ne, řekla jsem si a udělala jsem dobře. Před odjezdem na tři týdny až k našim sousedům na Slovensko si asi každý z nás pokládal plno otázek. Jaké to tam bude? Nebudou na nás tři týdny až moc dlouhé?

Ale nebyly. Cesta přes noc byla bez problémů a ranní příjezd k hotelu Fis byl jako stvořený k prohlídce. Útulné pokoje, vybavená kuchyň a pěkně zařízená restaurace? Tak tohle by se líbilo snad každému. V práci to bylo fajn, naučili nás všemu, co jsme chtěli a takhle ochotné lidi potkáte málokde. Jak v kuchyni, tak

na place jsme se se všemi hned spřátelili. A heslo "po práci legraci" tu platilo několikanásobně. Ranní lyžování nadchlo snad každého. Na dlouhých kopcích v parádním sněhu člověk zapomněl i na tu zimu hor. Turnaje ve volejbale, floorbale, pin pongu a kulečnicku byly opravdu zážitkem. Dobře vybavená posilovna přilákala i nás holky, ale večerním posezením na netu nepohrdl snad nikdo. Jídlo tu bylo fajn, avšak k večeru jsme si stejně ještě s chutí dali pravý tatranský medovník nebo nějakou tu zmrzlinu. V poslední den pobytu jsme jako dáreček dostali výlet do termálního aquaparku v Popradu. Koupat se v zimě venku, když je kolem všude sníh byla prostě paráďička.

Myslím si, že tahle stáž byla skvělým zážitkem pro nás všechny. Hodně jsme se toho naučili a mnoho věcí zažili. Málokomu se v den odjezdu chtělo domů. Každý z nás by se tam znovu rád podíval.

Korychová A., 2.C

Byl máj a to je na Kypru fajn

Můj studijní obor je Cestovní ruch, avšak na řeckém ostrově Kypru jsem pracovala v hotelové restauraci jako číšnice. Před odjezdem jsem často chodila na rauty, abych si obsluhu procvičila. Proto jsem pracovní stáž spíše než praxi brala jako novou zkušenost, procvičení anglického jazyka a možnost potkat nové lidi a toho všeho jsem dosáhla.

Směna v restauraci byla od 12:30, kdy začínaly obědy. Avšak párkrát jsem dostala tzv. "split", tedy rozdělenou směnu. Proto jsem odpoledne mohla odpočívat, zajít si do města nebo na pláž a v 18:00 opět nastoupit. Práce bylo tedy víc než dost.

Jak vedení hotelu, tak i personál byli velmi milí a přátelští. Proto bylo jednoduché navázat kontakty, s někým začít mluvit a spřátelit se. Bylo to i tím, že na Kypru neexistuje spěch a tlak. Všichni jsou pořád v naprostém klidu. A pro tuto skvělou atmosféru bylo i na pracovišti fajn.

Na Kypru se mi líbilo. Nejen prostředí, moře a Kypr celkově, ale i pracovní to byla dobrá příležitost zažít něco nového a najít přátele i v jiném koutě světa. Proto jsem ráda, že jsem se stáže mohla účastnit a v budoucnu se na Kypr možná i vrátím.

Beránková K., 3.B

Babí léto pod Göttweigem

Už týden probíhá stáž osmi žáků v rakouském Kremsu. Jsou krásné, slunečné dny a my máme jednu třetinu pobytu za sebou. Pojdme se podívat, jak si stážisté letos vedou.

Praxe se realizují na čtyřech pracovištích:

Gasthof Eveline Nosko: Jsem v našem penzionu na obsluhu a nestěžuju si. Noskovi jsou moc hodní a vstřícní. Je krásné počasí a jsme na cyklostezce do Wachau. Jezdí kolem nás velké množství cyklistů. Každý se staví v předzahrádce buď na jídlo, nebo jen uhasit žízeň, takže se dost naběhám. Naše městečko Mautern, kde bydlíme, leží 5 km od Kremsu. Za kamarády můžeme mezi směnami nebo v zavírací den. Je to pěkná procházka a oni zase někdy překvapí návštěvou nás.

(Markéta Hošková, *Cestovní ruch*, 3.B)

Já jsem v kuchyni a pomáhám paní Noskové při přípravě jídel. Je to pro mě všechno nové, ale ráda se přiučím tradiční rakouské kuchyni. Trochu bojuju s dialektem, kterým Noskovi mluví. I když je poprosím o "Hochdeutsch", za 2 minuty jsou zase ve své řeči. Ve čtvrtek si s Markétou vyměníme pracoviště, tak to jsem zvědavá, jak mi půjde mluvení se zákazníky...

(Jana Hubínková, *Cestovní ruch*, 3.B)

Gasthaus Amon-Jell: Pracuji na obsluhu spolu s kolegou Stefanem a servírkou Katrin. Chvilí trvalo, než jsem se zorientoval ve všem, co patří k výdeji nápojů - kávovar, presovač, výčep, různé druhy skla...není to legrace. Například natočit pivo, aby mělo tu správnou "čepici", považuju za opravdové umění. U toho všeho komunikovat s kolegy i s hosty v němčině je trochu náročné. To bylo taky to první, z čeho nás majitelka restaurace paní Amon-Jell vyzkoušela. Ale byla spokojená. Když prý žáci rozumějí a dobře komunikují, má podle ní stáž opravdový význam.

(Jan Pospíšil, *Cestovní ruch*, 3.B)

To já si na dorozumění v kuchyni vůbec nestěžuju. Co nevím, tam nastoupí pantomima nebo názorná ukázka. Jsem tu se třemi kolegy a často se nasmějeme. Suroviny jsou prvotřídní, protože majitel má zároveň i řeznictví. Proto je restaurace vyhledávaná náročnými zákazníky, kteří si také potrpí na domáckou starorakouskou atmosféru - kachlová kamna, polštářky, dečky, kytičky, kočky ležící na lavicích... A to, co vychází z kuchyně na talířích, to je prostě nádhera plná netradičních nápadů. Rodiče už mi psali, že se těší, jak jim vždy o víkendu něco podobného uvařím.

(Josef Němec, *Cestovní ruch*, 2.B)

Vinařství pana Edlingera: My pracujeme na vinicích. Divili jsme se, že během dne měníme vinice, ale je to podle odrůd. Každá má jiné požadavky, obsah cukru i dobu sklizně. Náš pan šéf, Josef Edlinger, je dvojnásobný vítěz soutěže vinařů "Salon Österreich" v Rieslingu, a to už je opravdu mezi vinaři vysoké ocenění. Ocenění by zasloužila ale i paní Edlingerová, která vaří denně pro 15 lidí takové dobroty, že by obstály i před paní Jellovou.

Co nás opravdu dostává, to je využívání pracovní doby. U nás by se o deseti minutách vůbec nepřemýšlelo, ale tady, když zbývá 10 minut do odjezdu na oběd a kontejnery jsou plné, tak se nače nový kontejner, i kdyby se mělo nasbírat jen pár hroznů. Proto jsou Rakušáci dál než my. Nikdo tu nic neničí, na zdech nevidíte sprejování. A ty jejich domy a zahrady - jako v pohádce.

(Miloslav Oláh a Zdeněk Boubín, *Zemědec - farmář*, 3.F)

Vinařství pana Ramosera: O víkendu jsme byli na kolech ve Wachau. To je oblast podél Dunaje - přírodní památka UNESCO a je to opravdová krása. Po obou březích Dunaje se táhnou zelené kopce, sem tam vesnička, kde vás vinaři lákají do svých dvorů na burčák. Ve vinařství u Ramoserů se mi líbil hlavně první den, kdy jsme přestavovali kombajn ze sklízecí slunečnice na kukuřici. Práce na vinici je dost jednotvárná a náročná. Například včera, kdy jsem celé skupině odebíral kbelíky s nasbíranými hrozny a sypal je do kontejnerů, jsem za směnu měl v rukou 4 800 kilo! Mám radši české zemědělství a chov zvířat. Ale jako dobrou zkušenost tuhle stáž beru. A navíc - koupil jsem si tady svářčskou helmu za poloviční cenu než u nás.

(Zdeněk Malý, *Zemědělec - farmář*, 2.B)

Já, protože už mám papíry na traktor, to mám lehčí. Popojíždím po vinici a dívám se na kvalitu odebraných hroznů, kterými se kontejnery plní a taky na to, odkud všude je vidět klášter Göttweig, který se tyčí nad údolím. Snad odevšad.

(Stanislav Král, *Zemědělec - farmář*, 3.F)

Po celodenní praxi si večer na intru srovnáme svaly v posilce, dáme turnaj v pinčesu a poklábosíme s kamarády na facebooku, dodávají ještě Jan Pospíšil a Josef Němec - autoři článku.

Práce, moře, pláž, to je naše stáž

Již pošesté naši žáci pobývali na pracovní stáži v italské provincii Marche, na jaderské riviéře ve městě Senigallia. Zahraniční stáže se tento rok zúčastnilo osm žáků naší školy a dva žáci ze SOŠ a SOU Čakovice. Stáž se konala od 3. 9. do 23. 9. 2011.

Cesta byla dlouhá (1240 km), ale zajímavá, zastavili jsme se v nejstarší evropské republice v San Marinu, kde jsme měli tříhodinovou prohlídku. Po dalších dvou hodinách jsme dorazili do našeho nového domova - Senigallie a začali se ubytovávat v našem čtyřhvězdičkovém hotelu Cristallo, který řídí už dlouhá léta milý, pohotový a stále usmívající se Carlos.

Další den jsme se sešli s naší italskou koordinátorkou Francescou Ripanti a společně jsme se vydali poznat naše nová pracoviště. Asi nejbližší od hotelu pracovala v Casadel Mare Adéla Turková na pozici kuchařky. Petr Ludvíček a Dominik Hradecký pracovali v restauraci La Tartana. Petr na pozici číšníka a Dominik jako kuchař. Své místo v prestižní pizzerii Viccolito získal Roman Brandejský a spolčníka v kuchyni mu dělal Jan Matouš z partnerské školy Čakovice. Ve čtyřhvězdičkovém hotelu DuchiDellaRovere pracoval Petr Galovský. Batbileg Enkhbataliaz (Oto), náš spolčník z Čakovic, pracoval na baru v blízkém hotelu City. V našem domovském hotelu Cristallo pracovali dívky ze třetího ročníku Cestovního ruchu Kateřina Grygarová, Zuzana Dömeová a Iveta Podolská. Byly zde zaměstnány na recepci a recepčním baru.

Z mnoha akcí pořádaných ve městě jsme navštívili kulinářskou akci Pane Nostrum, která vzdává hold chlebu a různým výrobkům z něho - ochutnávky byly lákavé a pracovní nasazení impozantní. Několikrát jsme navštívili naši partnerkou hotelovou školu Istituto Professionale di StatoPanzini, kde jsme měli možnost poobědvat s paní ředitelkou a obdrželi certifikáty. Cestou domů jsme se ještě také zastavili v italských Benátkách.

*Zuzka, Kačka, Petr,
žáci 3. B, Senigallia 2011*

Rozhovor z pracoviště

Marzia Baioni, recepční hotelu Cristallo - rozhovor v angličtině a překlad: Iveta Podolská, 3.B Cestovní ruch

Můžeš mi říct něco o sobě?

Je mi 29 let a bydlím zde v Senigallii. Studovala jsem na Boloňské univerzitě. Teď pracuji jako recepční v hotelu Cristallo už 6 let.

Jak se ti líbí Itálie a která města máš ráda?

Itálie se mi velmi líbí, mám ji velice ráda. Mezi města, která se mi líbí, patří Miláno, Bologna, Turín a Florencie.

Jak se ti líbí tvoje práce?

Líbí se mi, ale někdy je to těžké, protože jsem hodně nervózní. Ale mám ji ráda, protože se setkávám s mnoha lidmi.

Víš něco o České republice? Navštívila jsi někdy Českou republiku?

O České republice nic moc nevím, ale přeci, před deseti lety jsem chodila do třídy s jednou Češkou. V České republice jsem ještě nebyla, ale ráda bych ji navštívila. Myslím si, že je to pěkná země.

Junior Carving Cup 2011

9. 6. 2011 se v Třebíči konala celostátní soutěž ve vyřezávání zeleniny a ovoce.

Naši školu úspěšně reprezentovali tito žáci:

Kristýna Pešulová, 2.C

- **bronzová medaile** ve vykrajování melounů v časovém limitu - kategorie začátečník a
- **stříbrné medaile** v číšnickém běhu družstev a dívek

Andrea Štěpánová, 3.E

- **stříbrná medaile** v číšnickém běhu družstev a zlatá medaile v číšnickém běhu dívek

Vít Volprecht, 3.D

- **stříbrná medaile** v číšnickém běhu družstev

Ředitel před tabulí

Pane řediteli, k jakým změnám dochází v tomto školním roce?

Bohužel na všech školách v republice, tedy i u nás, nebude v oboru Provoz služeb již od roku 2012 zahajováno studium. Nebyl totiž MŠMT a NUOV zařazen do rámcových vzdělávacích programů. Je to škoda, protože absolventky tohoto oboru nacházely vždy široké pracovní uplatnění.

Ale abychom využili kapacit vazárny květin, školního zahradnictví a keramické dílny, otevíráme od školního roku 2012/2013 učební obor Zahradník. Věříme, že bude dostatek zájemců, neboť zájem soukromníků o zakládání zahrad, firem o údržbu veřejné zeleně a pracovníky v květinářství je velký.

Ve stráni pod zámek jsme viděli novou stavbu. O co se jedná?

Díky financím Středočeského kraje se podařilo v létě postavit pro budovu zámku čističku odpadních vod.

A viděli jsme také nová vozidla.

Pro naše zemědělce byl zakoupen nový traktor, což je vynikající, protože učební obor Zemědělec - farmář se v rámci Středočeského kraje trvale vyučuje už jen u nás.

Bezúplatně jsme získali též dvě osobní auta Fabia. Jedno bude sloužit našim žákům jako výcvikové auto autoškoly.

Pojedou žáci i příští rok do zahraničí?

Již po dvanácté jsme získali dotaci z prostředků EU programu Leonardo da Vinci na zahraniční stáže. Proto letos opět přes 50 žáků vycestuje na Kypr, do Rakouska, Itálie, Německa a do Vysokých Tater. Řada škol jezdí také do zahraničí, ale důležité je, že naši žáci díky grantu jezdí zcela zdarma. Žáci studijního oboru Cestovní ruch poletí již tradičně na poznávací zájezd do Londýna, další třída pojedou do vánočních Drážďan a pro Zemědělce připravujeme poznávací zájezd do Švýcarska.

(redakce)

Gurmánský festival v Kolíně

Dne 17. 9. 2011 se v Kolíně konal Gurmánský festival organizovaný Středočeským krajem. Gurmán festu se zúčastnili i žáci naší školy. Žáci Martin Vaněk z 3.E, který soutěžil s flambováním palačinek se umístil na 4. místě a Vítek Volprecht ze 3.D, který sestavoval tabuli na téma šachy obsadil krásné 2. místo.

V soutěži o Nejlepší domácí marmeládu jsme z osmnácti soutěžících obsadili 2. místo.

V průběhu festivalu také v rámci barmanské show vystoupila žákyně Kateřina Janičatová ze 3.B, která se zúčastnila barmanské show.

Viděli jsme různé hudební skupiny a bohatý program, který se nám moc líbil.

Klára Šplíchalová ze 3.D nám předvedla své umění ve vykrajování ovoce, povedly se jí zejména krásná jablíčka. A já jsem se s Tomášem Loebelem ze 3.D a s Michalem Lupoměstských ze 2.E střídala u míchání nápojů. Návštěvníci nás hodně obdivovali a vyptávali se na naši školu. Myslím, že jsme její dobré jméno posunuli zase o kousek dál, tentokrát směrem na Kolínsko.

Toboličová K., 3.F

Horky na Hrad

Horecká škola a Hradní stráž Pražského hradu k sobě již od roku 1993 tak trochu patří. Především když se blíží měsíc březen a s ním i ples Hradní stráže a Kanceláře prezidenta republiky.

Velitel Hradní stráže plk. Ing. Radim Studený si totiž naše žáky oblíbil a rád je zve jak k přípravě plesového rautu, tak i k obsluze hostů. "Horečtí žáci jsou totiž skromnější, slušnější a pracovitější než žáci z pražských škol", říká s úsměvem.

A tak i letos, již čtyři dny před plesem, vyjžděli naši kuchtíci na Pražský hrad do moderních kuchyní s okny směřujícími přímo na vchod do chrámu sv. Víta, kde pod vedením zkušených kuchařů připravovali ty nejvybranější lahůdky. Další skupiny žáků chystaly po dva dny všechny slavnostní prostory.

Finále nastalo 25. března, kdy byl v prostorách Španělského a Rytířského sálu, Rudolfovy a Nové galerie, pod záštitou paní Livie Klausové, zahájen 18. ples Pražského hradu.

Pro každého horeckého žáka je ctí být vybrán na tuto akci. Vždyť komu se podaří obsluhovat celebrity v tak nádherných prostorách a k tomu se ještě setkat "naživo" s Ewou Farnou, Michalem Davidem, Marií Rottrovou, Miro Žbirkou a dalšími?

Příprav i vlastní akce se zúčastnilo téměř 100 žáků pěti učebních i studijních oborů pod vedením učitelů praktického vyučování pana Nováka a paní Somrové.

Po skončení slavnosti sice bolí nohy, ale domů se jede zlehka. Vždyť jsou před námi ještě dva dny volna a vzpomínky zůstanou navždy.

(Má)

5. ročník Gastro Poděbrady 2011

Dne 19. dubna 2011 se v Kongresovém centru Kolonáda v lázeňském městě Poděbrady konal již 5. ročník gastronomické soutěže žáků středních odborných učilišť s mezinárodní účastí Gastro Poděbrady 2011. Náš kuchařský tým pod vedením J. Janouška a D. Matíka obhájil bronzovou příčku. Oba kapitáni děkují za pomoc spolužákům: T. Málkovi, L. Šubrtové, V. Frkovi, D. Kollerovi. Soutěže se dále zúčastnil číšnícký tým V.

Volprechta a T. Říhy - získali zlatou medaili. Naši cukráři s narozeninovým dortem - L. Turková a P. Čermák - získali bronzovou příčku a i sestava barmanů hájila naše barvy a dosáhla ve velké konkurenci velmi pěkné zlaté příčky.

Janoušek J., 3.D

Gastro Hradec

Dne 14.4.2011 se konal 16. ročník soutěže Gastro Hradec. Na tuto soutěž jsme jeli v týmu Tomáš Málek a Jakub Janoušek, oba jsme žáky třídy 3.D. Pomáhali nám také David Matík 3.D a žáci 1.D Václav Frk a Denis Koller. Připravovali jsme Slavnostní rautovou mísu pro 8 osob - Kuřecí prsa marinovaná v portském víně ve smetanovo - brusinkovém kabátku a pohance, Kachní válečky z prs v krutí fáši s mozaikou hub Enoki se smetaným povrchem a karotkovou trávou, Drůbeží terinku s mozaikou kuřecích jater, pistácií a zeleniny v Frise salátu. K tomu byly tyto doplňky - Sýrovo - brusinkový mousse, Pikantní drůbeží pěna s křepelčími vejci v sezamu, Parmazánový košíček se zeleninou. Vše doplňovali Brusinková omáčka a Pikantní chilli omáčka. Dále jsme dělali 2x inovativní hlavní pokrm - Jehněčí kolínko v bylinkové omáčce s konfitovaným česnekem na špenátovém lůžku, Pyré z řapíkatého celeru, Marinovaná vepřová panenka s omáčkou z kozího hermelínu a brusinkami se švestkovým kucmochem a jarní zeleninkou. V této sestavě a v tomto podání jsme skončili na bronzové příčce.

Málek T. a Janoušek J., 3.D

Dáte si kontrabas nebo ošatku z orobince?

Tradiční řemeslné techniky dříve neznámé - na Horkách opět obnovené

Ukázka výrobků z přírodních materiálů, začleněných v projektu "Návrhy a tvorba tradičních řemesel" - seno, sláma, sisál, pedig, orobinec, proutí.

A co říkají samotní žáci o své práci? Přečtěme si názory žáků podílejících se na tomto projektu:

SOUHRA: Proč jste se do projektu zapojili?

Tým CESTA, Klára Šípková, 3.B obor Cestovní ruch: Spojení turismu a tradičních řemesel u nás ve škole je zajímavé, může přitáhnout novou skupinu turistů, kteří navštíví Boleslav, Benátky a třeba i Horky.

MENU, Martina Mašková 2.A: Chtěla jsem se zapojit do nových věcí, naučit se vařit a připravovat pokrmy podle starých receptur..... To mě baví.

SOUHRA: Které řemeslo vás nejvíce zaujalo a budete v něm pokračovat?

Tým KOMPLET: Adéla Turková 3.F, obor Provoz služeb: Naučila jsem se téměř dokonale vyrábět březové metly - kdo neví, co to je, tak to jsou dříve ručně vyráběná košťata do vesnických chalup. Ukázkově se ještě dají koupit v obchodě, ale my je umíme vyrobit.

Aneta Roudnická 3.F, obor Provoz služeb: Doposud jsem nevěděla, co je to orobinec, teď to vím, dokonce ho umím i zpracovat a vyrábět z něho různé užitékované předměty. Toto vše umím díky lektorce paní Ivetě Dandové, která je nositelkou tradic v Čechách.

Monika Bajtalonová 2.A, obor Provoz služeb: Do projektu jsem se přihlásila, protože jsem chtěla zkusit něco nového. Nově skutečně umím některé staré výroby a to je třeba pletení ošatek z žitné slámy. Trvá to sice delší dobu, ale ošatku na chleba se mi už podařilo zvládnout. Naučil nás to starý pán z Krkonoš.

SOUHRA: Jak se zapojil do projektu tým FARMA?

Tým FARMA, Zdeněk Malý, 2.A, obor Zemědělec-farmář: V týmu nás pracuje asi 5 žáků, zúčastňujeme se různých výrob, kde pracujeme se dřevem, kovem, přírodními materiály. Ale jsou zde i motivační soutěže právě v tradičním tvoření, exkurze a další akce, které mě baví.

Jiří Svoboda, 2.A: Za sebe mohu říct, že zvládnou orobinec, žitnou slámu, přírodní materiály, ale i kov a dřevo.

SOUHRA: Bylo v projektu tradičních řemesel něco, co vás potěšilo?

Tým FARMA: Jan Elner 3.F obor Zemědělec-farmář: Účastním se od prvního ročníku. Prošel jsem většinu prezentací, výrob, exkurzí i soutěží v rámci projektu. V soutěži Horecká vánoční stuha jsem se v práci s přírodními materiály umístil na prvním místě a z toho jsem měl opravdu radost.

Tým CUKR, Nikola Rybářová, 3.E obor Cukrář: Potěšilo mě pečení horecké vánočky, pečení jablkového závinu, lívanečků na prezentaci řemesel v dubnu. Těšilo mě se předvést v dobovém kostýmu, měla jsem radost z akce pro nás žáky.

SOŠ a SOU Horky nad Jizerou většina lidí zná jako centrum gastronomie, cestovního ruchu, služeb, farmářství a ve školním roce 2011/12 nově i zahrádkářství. Tato škola je v posledních 3 letech také centrem Obnovy tradičních řemesel v okolí Mladé Boleslavi - Benátek, Nymbursku a Mnichovohradištsku. Jestliže se někdo chce dozvědět o tomto projektu víc, musí se přijít podívat na akce pořádané pod hlavičkou "Návrhy a tvorba tradičních řemesel v Pojizeří". Působí zde skupinka nadšenců, která se vrátila do naší historie a dávno zapomenutá řemesla chce připomenout svým žákům a veřejnosti. Z úspěšných aktivit skupin týmů žáků a pedagogů je dobré připomenout projektové dny ve školním roce 2010/2011, kdy došlo ke spolupráci starých řemeslníků se zvědavými mladými lidmi na škole. Spojily se tak tradice a současnost s moderními přístupy a technikami.

Akcí bylo nepočítaně - projektový den 17. únor 2011 byl pod patronací Středočeského krajského úřadu v Praze a Agrární komory v Mladé Boleslavi, další - to už praktický projektový Den tradičních řemesel - velikonočního tvoření 31. 3. a 26. 4. byla prezentace výrob tradičních řemesel přímo na nádvoří školy. A pak jsme navštívili skanzen a historické vesnice v Přerově nad Labem, absolvovali prohlídku ve firmě Botanicus v Ostré nad Labem.

A která řemesla v Horkách žáci umí? Řezbářství, pletení ošatek z orobince a žitné slámy, výrobu metel, opracování dřeva a kovu, výroby svíček z včelího vosku, výrobu vesnické keramiky, práci s přírodním materiálem - proutí, sušené květy, práci se sisálem, pomlázku, staročeské barvení a vrtání kraslic, drátování. Z gastronomie např. vizovické pečivo, zázvorové pečivo, fenýklové suchary, švestkové koláče, řepánky, tradiční bramborový salát, kucmoch, kontrabas, staročeskou pučálku, chlebovou polévku, škvarkové placky a celou řadu dalších činností.

(Pro)

Farmáři na startovní čáře

Farmáři v soutěži prokázali odbornou zručnost a řemeslnou soudržnost - a dokážou vzít do ruky nářadí i sednout za volant.

Každý květen žáci našeho oboru Zemědělec - farmář završují svou výuku školní soutěží odborných dovedností. Mnohaleté zkušenosti s organizací soutěže bylo letos využito k vyhlášení soutěže meziškolní, a to v rámci projektu Cesta k modernímu vzdělávání, který je spolufinancován Evropským sociálním fondem. Vzhledem k tomu, že "naš" obor Zemědělec-farmář je už poslední ve Středočeském kraji, zaslali jsme pozvání čtyřem partnerským školám k odbornému klání. K naší radosti všichni pozvání přijali a ze středních škol z Vlašimi a Hubálova přijeli opraváři zemědělských strojů, z Čáslavi zahradníci a z Jesenice u Rakovníka žáci učebního oboru zemědělské práce - farmářské práce.

Aby žáci všech oborů měli stejné šance na dobré celkové umístění bylo rozhodnuto, že ze 7 soutěžních disciplín bude jen 5 povinných. Započítávali se pak nejlepší dosažené výsledky v jednotlivých disciplínách. Žáci měli možnost soutěžit jen v těch činnostech, které se u jejich oboru vyukují.

A pak přišel den "D".

Krásné počasí vítalo ráno 4. května 2011 soutěžící a jejich doprovody v našem školním areálu odborného výcviku. Přijela i řada milých hostů. Odborná soutěž zemědělských dovedností žáků učebních oborů Středočeského kraje se konala pod záštitou náměstka hejtmana pro oblast životního prostředí a zemědělství Ing. Miloše Petery a Regionální agrární komory.

Soutěžící nejdříve absolvovali teoretický test ze znalostí pravidel silničního provozu a hned po něm teoretický test ze strojnictví, pěstování rostlin a chovu zvířat. Dále je čekalo rozpoznávání vzorků technických a biologických materiálů, se kterými se běžně setkávají ve své profesní přípravě. V dílenské části soutěže bylo

za úkol přinýtovat nože na nosník kosy prstové žací lišty, vykovat hřeb bran a nabrousit dva vrtáky. K atraktivním částem soutěže patřila bezesporu jízda zručnosti traktoru s návěsem, práce s hydraulickým nakladačem a práce s rotačním žacím strojem ŽTR - 165. Závodníci plnili zadání disciplín velmi zodpovědně a podali výkony na velmi dobré úrovni.

Celý soutěžní den probíhal v příjemné atmosféře, vše klapalo. Spolužáci, učitelé a návštěvníci povzbuzovali všechny soutěžící. Komise rozhodčích, sestavená ze zástupců zúčastněných škol, měla plné ruce práce a pozitivně hodnotila průběh jednotlivých disciplín. Učitelé ze soutěžních týmů se snažili v průběhu celého dne posoudit znalosti a přístupy partnerských škol.

Nakonec nebylo až tak důležité, kdo vyhraje. Soutěž se líbila všem, každému přinesla něco nového v poznání. Všichni soutěžící se zájmem sledovali zručnost a šikovnost svých vrstevníků, dělili se o své dojmy a zkušenosti. Po celou dobu soutěže panovala dobrá nálada a slunečné počasí podtrhlo jeho přátelský rámeček.

V průběhu dne jsme se zeptali na dojmy učitele odborného výcviku zemědělských oborů pana Jandy, který spolu s paní Kadeřábkovou připravoval naše závodníky. Řekl nám: "Vždycky mě těší, když se žáci učením baví. Řada činností v zemědělství je velmi nebezpečná, a tak legrácky musejí jít stranou. Dnešek ukazuje, že všichni ti, kteří přijeli, jsou šikovní a práce při farmaření jim je blízká. Dokážou vzít do ruky nářadí i sednout za volant. Radost se na ně dívat."

A to ještě nikdo nevěděl, že naše spokojenost bude korunovaná umístěním žáků Petra Bernarda, Zdeňka Boubína a Michala Heřmánka na prvních třech místech celkové výsledkové listiny.

(Re)

Zemědělec - farmář v krátkých aktualitách

Sázení brambor

19. dubna 2011 se žáci již po třetí zúčastnili sázení brambor v obci Kadlín na Mělnicku, kde odborně předváděli postup při sázení brambor pro žáky z mateřských a základních škol. Také byli hlavními účastníky při křtu narozených koziček.

Žáci se též zapojili do soutěže "Uklidme si svět" v rámci environmentální výchovy - sběr použitých elektrospotřebičů. Po ukončení této soutěže bude vyhodnocení a škola má možnost získat z této činnosti zajímavé ceny.

(Ka)

Nefalšovaná česká ZABÍJAČKA

v podání žáků

V rámci grantu T-Mobile, který obdržela naše škola, se uskutečnil také projekt, který navrhli žáci oborů Zemědělec a Provoz

služeb. Cílem bylo koupit sele, vykrmit je a následně připravit pod vedením učitelů odborného výcviku, paní Bc. Kadeřábkové a pana Jandy zabíjačku a vepřové hody pro žáky, jejich rodiče a zaměstnance školy.

Někteří žáci viděli zabíjačku a vše s ní spojené poprvé v životě. Jiní prokázali rutinu získanou již ze svých domovů.

Atmosféru dotvořila i ladovská zima doprovázená přívaly sněhu, mrazivým vzduchem a vůní jitrnic. Zabíjačkové laskominy všem opravdu chutnaly a žákům i učitelům odborného výcviku touto cestou děkujeme.

(redakce)

Správné espresso

Správná crema má být kompaktní, hustá, stabilní, nepřepálená, dlouhotrvající. Kvalita a vlastnosti cremy závisí do velké míry na složení kávové směsi a způsobu jejího pražení.

To vše a ještě více jsme se počátkem dubna dozvěděli na dvoudenním baristickém kurzu, který vedl Michal Křížka - barista SCAE.

Kurz začínal v 8 hodin ráno v zámecké školní vinárně, kde jsme se v úvodu dozvěděli něco o historii kávy, odpoledne jsme zkoušeli vařit kávu na profesionálním kávovaru. Druhý den jsme trénovali přípravu kávy, pěnu na cappuccino a odpoledne se konala soutěž osmi nejlepších žáků. Soutěžící měli připravit 4 espressa a 4 cappuccina.

žícího. Samotný postup přípravy, dodržování hygieny, dodržování časového limitu bylo úkolem komisaře pana Křížka.

Po skončení soutěže jsme obdrželi certifikát o absolvování kurzu, pomohli jsme s úklidem inventáře a spokojeně s dalšími zkušenostmi odešli domů.

Volprecht V., 3.D

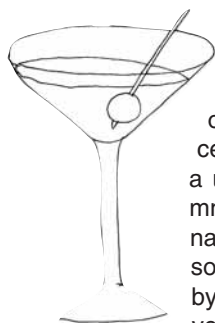

Jak jsem se stal

BARMANEM

O barmanský kurz je na naší škole velký zájem. Tudíž jsem neváhal a do základního kurzu jsem se zapsal. V osudný den, kdy to vše začalo, jsme ráno přijeli na Gastrocentrum, kde jsme se ve školní uniformě posadili a vyslechli pár úvodních slov. Na stolech jsme měli připravené skleničky s brčky na ochutnávání nápojů a na kraji učebny byl připravený barmanský stůl se dvěma místy pro barmany. Všichni už jsme se nemohli dočkat míchání, a tak po vyslechnutí a shrnutí teorie a historie míchání jsme se do toho pustili. K míchání byla

veliká škála koktejlů. Každý z nás umíchal dva nápoje a poté následovalo soutěžní kolo, kde první tři účastníci byli odměněni skvělými cenami. V průběhu celého kurzu jsem pochytil plno zajímavých a užitečných rad, které se mi určitě budou mnohokrát hodit. Ke konci jsme si ještě napsali test, který se také připočítával do soutěže. Těsně před tím než jsme skončili, byl každému předán certifikát o absolvování kurzu a vyhlášeny výsledky soutěže.

Z celého kurzu jsem byl nadšený, jenže tím to neskončilo. Náhle se mi naskytly nové možnosti, například míchání na různých akcích pořádaných jak školou, tak soukromě. Míchal jsem například na Krásné louce v Mladé Boleslavi, kde byli samí hodní lidé, na plese, na Horkyfestu a mnoha dalších akcích. Pokud bych se měl znovu rozhodovat, zda nastoupit do barmanského kurzu, určitě bych neváhal a hned bych šel. Je to zkušenost, kterou vám nikdy nikdo nevezme.

Vaněk M., 3.E

Barmanské zážitky

Když jsem nastoupila na střední školu do Horek nad Jizerou, zjistila jsem, že si můžu udělat barmanský kurz, který vede pan učitel Zavřel. Šla jsem do toho. Byla jsem zvědavá a nevěděla jsem, co mě čeká. Ale tato práce si mě hned získala... Barmanství jsem propadla na celé čáře. Dostala jsem certifikát a stala jsem se členem našeho školního barmanského týmu, který už vyhrál několik barmanských soutěží. Měla jsem možnost míchat na Horkyfestu, na třídních schůzkách a v Mladé Boleslavi na mezinárodní výstavě psů.

Obzvláště se těším na akci v Kolíně, kde bude celý barmanský tým pracovat pod mým vedením. Vážím si důvěry pana učitele Zavřela a doufám, že se nám akce povede. Moc mě barmanství baví a doporučuji to i dalším zájemcům. Děkuji škole za tuto možnost, že mohu míchat na různých akcích. Na míchání mě baví, že mohu být mezi různými lidmi a tvořit různé nápoje. Mám ráda hlavně Pinacoladu a Hawai.

Tobolíčková K., 3. F

Pohled do kuchyně našich předků

V minulém školním roce 1. ročník učební ho oboru Kuchař - číšník zpracoval projekt Regionální kuchyně, historie, vývoj a současnost. V rámci projektu jsme řešili historické souvislosti s utvářením regionálních kuchyní, potravinovou základnu a technologii zpracování pokrmů. Využívali jsme různé informační zdroje: staré kuchařky, které jsme si zapůjčili od svých babiček, navštívili jsme také regionální muzeum a skanzen v Přerově nad Labem. Nashromážděné materiály jsme nejprve zpracovali do seminárních prací a PC prezentací. Téma bylo pro nás velmi zajímavé, a tak jsme se nespokojili pouze s obrázky pokrmů ve starých kuchařkách, ale chtěli jsme jídla s podivnými názvy jako Pučálka, Oukrop, Chrupinky, Kočičí tanec, také ochutnat. Rozhodli jsme se, že celý soubor našich poznatků zúročíme. Vybrané pokrmy jsme uvařili, ochutnali a dále zpracovali formou kalendáře s názvem Regionální pokrm. Práce na projektu nás bavila a vydaný kalendář na rok 2011 byl tou nejlepší odměnou. Naši spolužáci, dnes 1. ročníku oboru Kuchař - číšník a Farmář, se od nás myšlenkou na kalendář inspirovali a na příští rok 2012 připravují téma: Od farmářů čerstvé - od kuchařů chutné. Přejeme jim, aby finální produkt byl úspěšný.

Účastníci projektu Regionální kuchyně (Ra)

Školní soutěž v cizích jazycích v rámci projektu CESTA

V odpoledních vyučovacích hodinách dne 31. 4. 2011 jsme se všichni zúčastnění sešli ve třídách. Rozdělili jsme se na skupiny 1. a 2. ročníků pro němčinu a angličtinu a skupinu 3. a 4. ročníků. Podle toho se odvíjela také úroveň celé této jazykové olympiády. Následovně po vyhodnocení písemných testů jsme se dozvěděli své výsledky.

Při ústní zkoušce jsme se měli nejdříve představit v daném jazyce. Pak si každý z nás vylosoval téma, o kterém měl 10 minut mluvit, pak také situace, které byly hodnoceny za nejtěžší, měli jsme například německy nebo anglicky mluvit s kamarádkou o tom, jaké je studovat na její škole, zda bychom měli možnost tam studovat také. Nebo ji pozvat na koncert k nám do České republiky atp. Byla to pro nás všechny zajímavá zkušenost a také dobrá příprava k závěrečné nebo maturitní zkoušce.

(kolektiv soutěžících)

Olympiáda v anglickém jazyce - nezapomenutelný zážitek

Dubnová olympiáda se dělila na dvě části, konkrétně na písemnou a ústní část. Písemná část se skládala z testu, ve kterém byly vyzkoušeny naše znalosti gramatiky a znalost rozhovoru, textu a pak následoval poslech.

Výsledky z 1. části mě potěšily, byla jsem na prvním místě a také spolužáci z naší třídy se umístili na předních místech.

Na ústní část jsem se učila celý víkend a dokonce jsem měla živý sen o tom, jak jsem již zkoušená. K ústní zkoušce jsem šla následující den hned první a díky mé nervozitě se mi moc nepovedla. Ale i když jsem tu druhou část pokazila, stejně jsem moc ráda, že jsem do toho šla a zkusila si, jaké to je, být v soutěži. A zážitek je to pro mě nezapomenutelný.

Omerbašič S., 2. B

Den jazyků

Den jazyků pořádá naše škola pro studenty oboru Cestovní ruch každý rok. Je to znalostní soutěž pro první ročník, na jejíž průběh dohlíží studenti z druhého ročníku. Program samozřejmě tvoří ve spolupráci s učiteli cizích jazyků.

V tento den se prváci sejdou ráno na nádvoří zámku, utvoří týmy minimálně po třech a dostanou mapy a listy, kde je napsáno, v kolik hodin mají být na jakém stanovišti. Na každý úkol je čtvrt hodiny, to je tak akorát, aby stanoviště (která jsou rozmístěna různě po areálu školy) našli a splnili úkol. Druháci dostanou listy s úkoly a bodovým ohodnocením. Dojdou na svá stanoviště a čekají, až přijdou první soutěžící, kteří splní (většinou úspěšně) úkol, který je zkontrolován a následně bodově ohodnocen. Takhle pokračují po všech stanovištích. Před polednem je soutěž u konce, listy vybere pověřený student a body sečte. Tým, který má nejvíc bodů, vyhrává a možná dostane i nějakou odměnu.

Den jazyků mě bavil. Je to příjemné zpestření výuky, tedy pokud se vydaří počasí. Člověk si procvičí nejen orientaci na mapě, ale i znalosti. Z úkolů mohu jmenovat, např. hlavní města, znalosti o zemích stáží, doplňování slov apod. Každý rok se úkoly obměňují, takže o překvapení nepřijdete. Bylo to fajn a doufám, že Den jazyků, který nastane opět ke konci tohoto školního roku, si prváci a druháci užijí stejně jako předtím já.

Fondue sobě

Náš nejlepší den začal, když do třídy "vlítla" paní učitelka Niklová a oznámila nám, že se můžeme těšit na třídní akci Fondue sobě. Fondue je totiž = nejen učení, ale i dobrá "žranice", jak jsme později zjistili. Každému z nás se okamžitě vykouzlil úsměv na obličej. Čekalo nás tam víc jídla než na Vánoce: grilované kuřecí plátky, opékané brambůrky a slaninka, marinovaná kuřecí jatýrka, rozpékané sýry, pošírovaná zeleninka al dente, různé studené omáčky, saláty a mnoho dalších slaných dobrot. Ve finále nás nadchla čokoládová fontána, do které se namáčely kousky ovoce. Mmmm! Už vám tečou sliny? : Nedivím se! : Samozřejmě, že za hodinu všechno zmizelo a přišel na řadu úklid. To už bylo horší. Naštěstí se toho ujala naše druhá skupina "šéfkuchařů" v čele se šéfkuchařem Dominikem, která dokonale umyla nádobí a my jsme uklidili učebnu. Pak už se jen šlo domů s krásně plnými břichy. A co bylo super? Že jsme se i něco naučili a osahali si, co je např. hot pot, barbecue, nebo taky raclette. Vypadalo to výborně, chutnalo to výborně, vše dopadlo OK a všichni bychom do toho šli okamžitě znovu. Co dodat? Suchá teorie by nám určitě tolik nedala. Díky za Váš čas a chuť nás něco (i přes naši obranu :) naučit, paní učitelko.

Dunková B., 2.B

Adopce afrických dětí - projekt pomoci na dálku

Naše škola se již po páté zapojila do projektu "Adopce na dálku". Garantem za organizaci sbírky na naší škole se stal od 1. 9. 2011 první ročník studijního oboru Cestovní ruch. V roce 2008 jsme adoptovali chlapce jménem Harry (na dolních snímcích). Bydlí v Africe ve státě Keňa a je mu 10 let. V letošním roce nastoupil do 3. třídy.

Prostřednictvím projektu "Adopce afrických dětí na dálku" zprostředkováváme Harrymu přístup ke vzdělání, aniž by byl vytržen ze svého přirozeného prostředí vlastního domova.

Peníze neposíláme rodině dítěte, ale přímo naši partnerské organizaci, jejíž koordinátoři Harrymu nakoupí vše potřebné, zařídí zápis do nejvhodnější školy v okolí, zaplatí za něj školné a spolupracují s jeho rodinou. Tímto postupem je zajištěno, že budou peníze od nás skutečně využity na vzdělání Harryho.

Částka na podporu jednoho dítěte na základní škole činí 7200,- Kč na rok a pokrývá školné, všechny učební pomůcky a povinnou školní uniformu.

Poskytnutím finanční podpory zpřístupníme Harrymu vzdělání a darujeme mu tak naději na budoucnost v životních podmínkách, které jsou běžné pro ostatní

děti jinde ve světě.

Naše škola je po dobu trvání adopce pravidelně informována o tom, jak si dítě vede ve škole, může si s dítětem dopisovat, vyměňovat si fotografie apod.

Školní rok v Keni začíná v lednu a je rozdělen do tří školních období (3 x 3 měsíce), mezi nimiž jsou vždy měsíční prázdniny. Po ukončení každého školního období nám škola v Keni vystaví "vysvědčení", které následně obdržíme společně s dopisem od dítěte a jeho fotografií.

"Adopce afrických dětí - projekt pomoci na dálku" je mnohem více než pouhá ekonomická výpomoc, neboť vytváří pouto solidarity, porozumění a vzájemné náklonnosti mezi různými kulturami.

(Mě)

Sbírka pro africké děti

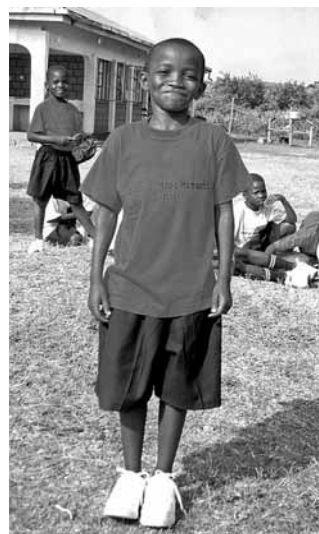
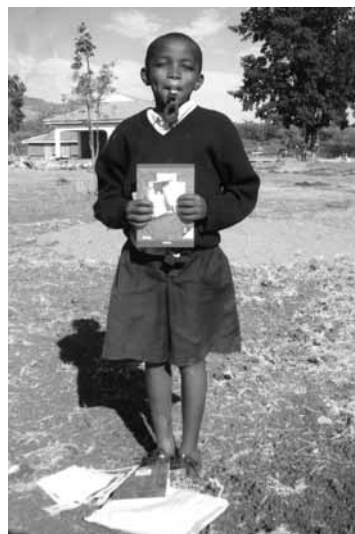
Žáci naší školy se v letošním roce zapojili do sbírky pro Afriku. Sběrka byla určena pro dva africké státy Guineu a Zimbabwe. Bylo vybráno přes 20 kg použitých školních potřeb a letního oblečení. Během měsíce března byla první část sbírky dovezena do Zimbabwe, konkrétně do africké vesnice s názvem Tengenenge. Oblečení, školní potřeby, batohy a aktovky byly předány přímo dětem, které tyto věci potřebují pro svoji docházku do školy. Děti chodí do školy každý den dvě hodiny pěšky přes náročnější terén tzv. bushí. Potřebují tedy boty a pro přenos školních pomůcek i batohy či školní tašky. Škola začíná stejně jako u nás v 8 hod a tak vycházejí brzy ráno se svítáním již před šestou hodinou. Možností chodit do školy si moc váží a každý den se do ní těší. Neřeší skoro tedy žádný problém docházky a záškoláctví žáků do škol. Žáci vědí, že škola pro ně znamená lepší budoucnost a naději na lepší život v Africe.

Druhá část sbírky na naší škole probíhá od října a do Afriky bude přepravena před Vánoci.

(Mě)

Žáci z africké vesnice dostávají kalkulačky, batohy, pastelky, propisky a další školní pomůcky od žáků SOŠ a SOU Horky nad Jizerou. Africké děti děkují všem žákům naší školy.

Právnícké okénko aneb

NÁVŠTĚVA VĚZNICE - PREVENCE V BOJI PROTI NEGATIVNÍM JEVŮM

Na naší střední odborné škole a středním odborném učilišti je dlouhodobě vyhlášena tzv. "nulová tolerance", zaměřená především na žáky, kteří by se mohli dopustit porušení školního řádu nebo ustanovení obecně závazných právních předpisů. Všichni žáci školy jsou starší 15 let a jsou tedy podle trestně právních předpisů za svá jednání plně odpovědní. V rámci preventivní činnosti jsou pravidelně seznamováni i s tím, že určitá jednání mohou naplňovat skutkové podstaty trestných činů (např. krádeže, šikany, ublížení na zdraví, poškození majetku, distribuce či užívání omamných látek) podle příslušných ustanovení trestního práva.

Výjimečnou preventivní akcí školy a mimořádnou událostí byla návštěva vybraných žáků školy a pedagogů ve Věznici Jiřice dne 26. ledna 2011. Věznice je zařízením Ministerstva spravedlnosti ČR, jde o věznici třetího typu, tedy s ostrahou a vykonává v ní trest více jak 600 pravomocně odsouzených, kteří spáchali závažnější trestnou činnost, jako loupež, znásilnění, vyrábění a distribuci drog, ublížení na zdraví apod.

Po nezbytných důkladných osobních prohlídkách a po projití bezpečnostním rámem a několika zamřížovanými vstupy, vstoupili účastníci exkurze do společenské místnosti, kde odborní pracovníci výkonu trestu Věznice Jiřice provedli úvodní seznámení a poučení, jak se po dobu návštěvy v areálu věznice chovat a především nenavazovat žádné (ani např. oční) kontakty s odsouzenými.

Členové eskortní složky vězeňské stráže předvedli žákům celou řadu zákroků používaných proti odsouzeným, především při jejich eskortování speciálním autobusem, do kterého se mohli žáci také posadit. Někteří žáci měli možnost vyzkoušet si na sobě donucovací prostředky používané vězeňskou stráží. O své zkušenosti se pak podělili s ostatními.

Odborní pracovníci výkonu trestu nic před žáky neskrývali. Žáci měli možnost navštívit ložnice odsouzených, místa kde tráví volný čas, kde pracují, kde se vzdělávají v různých kurzech, kde sportují apod. Žákům byla zpřístupněna i tzv. "díra" - tedy cela samotka, kam jsou umísťováni vězňové, kteří se závažně provinili proti vězeňské kázi. Viděli také výrobky vězňů určené pro mateřské školy, ale také "výrobky" namířené proti ostraze a použitelné k násilné cestě na svobodu (např. nože, zbraně, elektrické přístroje, mobilní telefony atd). Na závěr návštěvy byla beseda se dvěma odsouzenými, kteří dobrovolně a otevřeně hovořili o své trestné činnosti, o pobytu ve věznici i o tom jak "už nikdy nebudou páchat žádnou trestnou činnost a že jsou dostatečně převychováni". Odpověděli žákům na všechny dotazy. Výpovědi obou odsouzených byly žáky přijaty jako pravdivé výpovědi lidí, kteří mají osobní zkušenosti s trestnou činností. Žáci se dověděli, co vedlo odsouzené k páčání trestné činnosti, jak se cítí a snáší omezení svobody, co jim přináší několikaletý život v malém prostoru s ostatními odsouzenými, co očekávají po návratu z vězení atd.

Při příchodu žáků "na čerstvý vzduch" za branou věznice bylo na všech účastnících vidět, jak velice citlivě vnímali atmosféru věznice.

Návštěva věznice byla důležitou součástí právní prevence a zvýšila právní vědomí žáků.

JUDr. František Čančík

Rozhovor s Miss a Gentlemanem Horkyfestu 2011

Verčo, jak se cítíš jako Miss roku 2011?

Cítím se dobře, jsem ráda, že jsem vyhrála a stále mě to těší.

Šla jsi soutěžit kvůli výhře nebo pro zábavu?

Nejvíce pro zábavu a musím se přiznat, že se mi ze začátku do soutěže moc nechtělo.

Čím myslíš, že jsi zaujala porotu?

Já si myslím, že volnou disciplínou.

Jak jsi využila cen, které jsi vyhrála?

Vyhrála jsem poukázku od Čedoku a tu jsem využila na dovolenou v Itálii.

Myslíš si, že Horkyfest byl tento rok něčím výjimečný?

Tak určitě ano, byli tam noví lidé, zdálo se mi to zajímavé, ale myslím si, že každý rok je výjimečný něčím jiným.

A máme tu Gentlemana Horkyfestu 2011 Pepu Němce.

Pepo, jaký máš pocit z toho, že jsi vyhrál?

No, přijde mi to hezké a chtěl bych všem poděkovat, protože to nebyla jen moje zásluha, ale také zásluha mé třídy. Vážím si toho.

Myslíš si, že se tento rok Horkyfest povedl? Vzhledem k tomu, že jsem jiný neviděl, tak nemůžu posoudit, ale mně se moc líbil. Počasí bylo krásné a všechno nám vyšlo.

Změnil bys něco na letošním Horkyfestu?

Momentálně mě nic nenapadá...

Čím si myslíš, že jsi zaujal porotu, Pepo? Abych řekl pravdu, tak vůbec nevím, ale asi volnou disciplínou, kterou jsme měli s Eliškou.

Dobře, Pepo, já moc děkuji za tento rozhovor a přeji Ti další podobné úspěchy na této škole. Já rovněž děkuji. Děkuje za rozhovor.

Puldová Z. a Dunková B., 2.B

NAŠÍ ÚSPĚŠNÍ

Cukrařina byla moje jasná volba, říká Lukáš Krejch

Lukáši, náš rozhovor začnu reklamním sloganem, všem dobře známým: Když jsem se v patnácti letech rozhodoval, co budu dělat, pekařina byla moje jasná volba. Byla cukrařina Tvoje jasná volba?

Ano, byla. Pracoval bych ale i v jiném gastronomickém oboru, takže bych mohl klidně být i kuchařem, ovšem cukrařina zvítězila.

Již uplynuly tři roky, co jsi ukončil studium na naší škole. V podstatě ihned jsi společně s maminkou otevřel cukrárnu v

Dobrovicích a začal podnikat. Jak můžeš zhodnotit tuto dobu podnikání a Tvé praxe v oboru?

Ačkoliv to dnešní živnostníci nemají vůbec lehké, podnikání obnáší spoustu starostí, zbytečného papírování... neodradilo mě to. Otevření a provoz cukrárny s naší nabídkou výrobků dalo práci, ale již dnes mohu říct, že se úspěch dostavuje. Je za tím mnoho úsilí a času, ovšem nelituji. Práce mě baví a stále se musím něčemu novému učit, ale jen tak má člověk šanci něco dokázat. Praxi získávám postupně, množstvím zhotovených výrobků a účastí na odborných kurzech. Mimochodem mnoho vašich žáků i učitelů jsou stálými zákazníky naší cukrárny.

Máš nějakou radu nebo zkušenost, kterou bys doporučil našim žákům a studentům až ukončí studium na naší škole?

Určitě, aby se pokud to jen půjde, věnovali svému oboru a získali praxi. Odvážnějším bych

doporučil po získání zkušeností, začít s vlastní živností. No a těm nejchytřejším - další studium.

Nelitoval jsi někdy, že ses raději nešel zaměstnat?

Někdy o tom přemýšlím, ale je lepší si práci dělat sám, než abych pracoval pro někoho a musel splnit určitou normu práce. Takhle vykonávám úkoly podle vlastních představ. Já osobě potřebuji při práci lepší organizovanost, takže takhle je to ideální.

Co Tě na Tvé práci nejvíce baví a co ne?

Co mě nejvíce baví? Na prvním místě to bude stálý kontakt s lidmi, následuje dobrý pocit z toho, že jsou zákazníci spokojeni.

A co mě ve své práci nebaví? To bude těžký, to asi nic.

Děkuji za rozhovor a ochutnávku výrobků z vaší nabídky.

(Ko)

Rozhovor s naší bývalou žákyní Martou Hačeckou

Marti, prozrad' nám, jaká byla Tvá cesta za vzděláním?

Vyučila jsem v SOŠ a SOU Horky nad Jizerou v oboru Kuchař - číšník a následně jsem pokračovala na téže škole v nástavbovém studiu obor Podnikání. Po maturitě jsem se přihlásila ke studiu na Vysoké škole obchodní, kde jsem letos promovala a získala titul Ing. Jak vidíte, má cesta za vzděláním byla dlouhá, náročná a stále nekončí. V současné době si prohlubuji znalosti v jazycích, především v italštině a zabývám se novými gastronomickými trendy.

To je výborné, ale čím se živíš?

Podnikám v pohostinství, mám pronajatou restauraci Sokolovna v Brodčích. Zvu vás, přijďte se podívat.

Vraťme se zpět ke škole - co Ti naše škola dala?

Především hodně teoretických znalostí, které jsem maximálně využila při studiu na vysoké škole a to hlavně z oblasti ekonomie. Získané praktické dovednosti teď uplatňuji ve svém podnikání.

Na co konkrétně ze školy nejraději vzpomínáš?

Na spoustu lidíček, spolužáků, učitelů, zážitků - snad jen namátkově na zahraniční stáže, na paní učitelku Rychtaříkovou, která mi dala pevné základy z oblasti makroekonomie a mikroekonomie, z praxe na pana učitele Sedláka, na teamové projekty atd.

Na co bys chtěla naopak zapomenout?

Zapomenout nechci na nic, i když vše nebylo vždy O.K., tak je to na druhé straně dobrou zkušeností do budoucna a člověk se neustále z chyb učí.

Jaké jsou Tvé další plány?

Plány jsou hudba budoucnosti, ale chtěla bych mít provozovnu s tzv. "Zážitkovou gastronomií". Zkusila jsem už například španělské večery.

Tak ať se Ti, Marti, daří jak v podnikání, tak i v osobním životě. Dodatečně blahopřejeme ke vstupu do svazku manželského.

(Ry)

ABSOLVENTI

Když nic neumíte, nemůžete chtít víc peněz

Po absolvování SOŠ a SOU Horky nad Jizerou jsem odjel pracovat do Dánska na vlastní pěst. Měl jsem velké štěstí, protože hned druhý den jsem sehnal práci kuchaře v restauraci Solt and pepper v Aalborgu. Tam jsem pracoval asi půl roku a po návratu do Čech jsem dostal nabídku pracovat na říční lodi, která jezdila z Belgie do Holandska a Maďarska.

Tady jsem pracoval půl roku. Pak jsem byl zaměstnán v Čechách, v restauraci Aromi v Praze. Jedná se o nejlepší italskou restauraci v Čechách a její kuchyně je vyhlášená. Tady jsem působil půl roku a zároveň s tím jsem "kuchařil" v luxusním hotelu Kempinski.

S těmito zkušenostmi jsem se vrátil zpátky domů, do Mladé Boleslavi, kde v současné době pracuji jako šéfkuchař v Altánku na Výstavišti. Myslím, že jsem zatím mladý na trvalé usídlení, a proto plánuji zase odjet načerpat zkušenosti do zahraničí, konkrétně na Nový Zéland a na Floridu.

A co mě vede k cestování a práci v zahraničí? Samozřejmě mě láká získat nové zkušenosti a s tím je potom spojená i finanční stránka. Když nic neumíte, nemůžete chtít víc peněz.

A čím mě na život kromě odbornosti připravila škola? Zahraničními stážemi a výukou angličtiny.

Filip Šulc, absolvent oboru kuchař číšník v letech 2004 - 2007 a nástavbového studia obor Podnikání v letech 2007 - 2009.

Vzpomínka na maturitní ples

Dne 11. 2. 2011 se měla naplnit dvě nejčastěji skloňovaná slova ve třídě 4.B - maturitní ples se stal *koně* skutečností.

Dlouhé dny, týdny a měsíce tvrdé dřiny s plánováním a organizováním se tak měly obrátit v realitu. Plní očekávání a obav, jestli vše vyjde a jestli jsme na nic nezapomněli, jsme se probouzeli do tohoto magického data. Najednou jsme stáli všichni nádherně oblečení a připraveni k slavnostnímu nástupu v Kulturním domě v Mladé Boleslavi. Nervozita stoupala, ale to vše bylo zbytečné. Jak se později ukázalo, nástup byl zcela bezchybný a podle slov profesionálů by se za něj nemusela stydět ani kdejaká taneční skupina. Po slavnostním proslovu pana ředitele, předání darů a květin učitelům a tradičních maturantských klenotů si každý z nás mohl vychutnat svou uličku slávy od limuzíny k naší třídní E. Moravové, od níž dostal šerpu a prošel se tak po červeném koberci. Přesně tak, jak se v tento slavnostní okamžik sluší a patří. Pak následovalo mincování a další veledůležité náležitosti, které zcela určitě patří ke každému maturitnímu plesu. To vše ukončila volná zábava a v podání mělnické hudební skupiny, opravdu bylo na co tančit. Kolem druhé hodiny se všichni rozutekli do svých domovů a maturanti měli před sebou after party, která se konala v mladoboleslavském Fóru. Bylo po všem a nám zůstaly jen vzpomínky.

Bylo to nádherné a poděkování patří úplně všem. Především však sponzorům, kteří poskytli dárkové a reklamní předměty do tomboly. Ještě jednou moc děkujeme. A hlavně, náš ples se vydařil na jedničku, totéž přejeme našim nástupcům.

Richtr J., absolvent 4.B

Exkurze do pivovaru ve Svijanech

Dne 26.4. jsme navštívili svijanský pivovar. V brzkých ranních hodinách jsme měli sraz na hlavním vlakovém nádraží v Mladé Boleslavi. Sešli jsme se v hojném počtu 25 lidí plus náš pedagogický dozor pan učitel Smutný a Hofman. V 6:35 už nás vlak unášel směrem Loukov, kde naše cesta vlakem končila a dále jsme museli po svých. Asi po 3 kilometrech se před námi objevil svijanský pivovar. Měli jsme přeci jenom ještě trochu času do zahájení exkurze a tak jsme ho využili k prozkoumání okolí pivovaru. V 8:30 jsme se sešli s naším průvodcem a naše exkurze mohla začít. Nejdříve nám povídal o historii pivovaru, posléze přešel k výrobě piva. Nejprve nás seznámil se mletím zrní, vytírání a scezovací kádí a mohli jsme pokračovat dále ke spilkám, kde probíhá kvašení piva. Čas byl neúprosný, a proto jsme museli spilkou opustit a zavítali jsme do "ležáckých" sklepů, kde pivo zraje. Říká se mu

"zelené pivo". Navštívili jsme místo, kde se plní sudy a tímto naše exkurze skončila. Nezbývalo nic jiného, než se rozloučit s naším panem průvodcem. Po této krásné exkurzi mnozí z nás navštívili ještě obchůdek se suvenýry. Ten, kdo chtěl, mohl si dát v pivnici pod pivovarem něco malého k zakousnutí a už jsme opět uháněli na vlak do nedalekého Loukova. Cestou jsme si sdělili dojmy a zážitky. Naplnění pocitem, že jsme o něco chytřejší, jsme nastoupili na vlak a na poslední jsme se koukli na pivovar a asi za půl hodiny jsme byli v Mladé Boleslavi. Myslím si, že se exkurze povedla a chtěl bych za nás za všechny poděkovat našim učitelům za snahu ukázat nám něco nového a zajímavého.

Zajímaví žáci se zajímavými koníčky

Bílý Tygr Radim Šimek ze 4.B

V kolika letech jsi začal s ledním hokejem?

S výukou bruslení jsem začal ve svých třech letech. S ledním hokejem asi o rok později.

Kdo tě k tomuto sportu přivedl?

K lednímu hokeji mě přivedli rodiče, hlavně otec tak jako o dva roky staršího bratra Martina.

V jakém klubu jsi začínal?

Vyrůstal jsem v klubu HC Benátky nad Jizerou jako obránce, kde jsme hráli zpočátku pod otevřeným nebem. Postupem času se však zázemí i podmínky na zimním stadionu hodně zlepšily zastřešením ledové plochy, vybudováním kabin atp. Tím se pro mě stal hokej téměř celoroční záležitostí. Protože jsem zřejmě naplňoval požadavky trenérů, měl

jsem možnost hrát vždy s kamarády někdy i o tři roky staršími a to mi značně pomohlo ke zlepšení.

V kterých klubech jsi již hrál?

Jak jsem již uvedl, byly to nejprve Benátky nad Jizerou. Poté jsem dostal nabídku hrát nejvyšší žákovskou soutěž za osmé a deváté třídy v Mladé Boleslavi a nyní již třetím rokem hraji v klubu Bílí Tygři Liberec za Juniory. Tato sezóna je pro mě zvláště důležitá, protože se již v ní může rozhodovat, zdali se zapracuji i do seniorského hokeje.

Máš svůj hokejový vzor?

Obránce Tomáše Kaberle.

Jaký je tvůj největší úspěch v ledním hokeji?

Jistě to byl postup do první ligy juniorů s Benátkami nad Jizerou přes tým HC Chrudim, za který hráli i někteří hráči z extraligového týmu Pardubic. Za další úspěchy považuji samozřejmě účast v nejvyšších mládežnických soutěžích jak v Mladé Boleslavi, tak i v Bílých Tygřích v Liberci, kde působím již třetím rokem.

Jaké máš cíle v ledním hokeji?

V hokeji bych se chtěl dostat minimálně do první hokejové ligy seniorů a oblékat dres mého mateřského klubu Benátek nad Jizerou. Tím bych měl možnost dalšího růstu a třeba si v budoucnu zahrát i nejvyšší extraligovou soutěž. Všichni jistě víte, že právě HC Benátky nad Jizerou jsou hokejovou farmou extraligových Bílých Tygrů.

Jak zvládáš školu zde v Horkách nad Jizerou v součinnosti s ledním hokejem?

Studium spojené s kterýmkoli vrcholovým sportem je nadmíru obtížné. Rád bych chtěl letos úspěšně dokončit studium maturitou. Věřím, že vše dobře dopadne.

Na závěr chci touto cestou poděkovat ředitelství a všem učitelům školy zde v Horkách nad Jizerou za pomoc a shovívavost, že mi doposud umožňovali a umožňují formou individuálního studia hrát vrcholově lední hokej.

(redakce)

Rychlobruslení a in-line bruslení: koníček Terezy Kolesárikové

Jak dlouho se věnuješ tomuto koníčku?

Už je to 5 let.

Kdo tě k němu přivedl?

Já a moje starší sestra jsme se věnovaly již asi 4 roky krasobruslení a bylo nám nabídnuto zkusit si rychlobruslení. Na prvním tréninku Bruslařského klubu Náchod, kde bydlím, se nám oběma tento sport tak zalíbil, že jsme u něj zůstaly.

Jaké jsou tvoje dosavadní největší úspěchy?

Už v roce 2010 i letos jsem se dostala na Mistrovství Evropy juniorů v rychlobruslení Budapešti a v Mnichově. Loni jsem obsadila 7. a letos 14. místo. V in-line bruslení jsem získala 1. místa na Mistrovství ČR na krátké i dlouhé dráze.

Jak probíhá takový trénink?

Trénink trvá dohromady 2 a půl hodiny, z toho se 1 hodinu rozcvičujeme a hodinu a půl bruslíme. Trénink je 3 - 4 krát týdně.

Jak to všechno stíháš, když bydlíš na domově mládeže?

Od září jsem přestoupila z Náchoda do Klubu sportovního bruslení v Benátkách nad Jizerou, kam dojíždím na trénink třikrát týdně. Když mám trénink nebo závod o víkendu, musím tam i přespat.

Je výstroj bruslaře drahá?

Celá výstroj, tj. dres a brusle přijdou asi na 6 000 Kč. To mi hradí můj klub. Já sama si kupuji helmu, chrániče, rukavice. Termoprádlo si kupujeme také samy a to přijde asi na 3 000 Kč.

Máš nějaký svůj sportovní vzor?

V naší republice je nejlepší olympionička Kateřina Novotná, která je se mnou v klubu. A tu obdivuji.

Proč ses rozhodla pro studijní obor Cestovní ruch?

Protože se chci naučit maximálně dobře jazyky, abych se mohla ve světě dorozumět. Moc se mi líbí komunikace v angličtině.

Velmi ráda také cestuji, a to mi je umožněno při soustředěních a závodech (Bulharsko, Lotyšsko, Maďarsko, SRN, Slovensko, Rakousko, Polsko aj.)

Jaké máš cíle?

Chtěla bych se někdy v budoucnu dopracovat až na olympijské hry.

Děkujeme za rozhovor a přejeme ti hodně sportovních i studijních úspěchů.

(redakce)

Outdoor training a vítězství třídy 1.B

Ano! Přesně tato třída, respektive má třída, první ročník Cestovního ruchu, složená z třidvaceti žáků, zvítězila!! Na našem Outdoor trainingu nám posila, kterou měl být náš jediný chlapec, chyběla. Ale myslím, že i tak jsme si vedly výborně, stejně jako zbylé třídy 1.A, 1.C a 1.D.

Šlo především o seznámení se s ostatními spolužáky prostřednictvím her na poznávání kamarádů podle oblečení nebo "pamatováku" na jména, což se nám povedlo skvěle. Přišly i chvíle kde jsme se společně nasmály, například když jsme si čtyři naráz měly nazout lyže, otáčet se s nimi. Stejně tak bylo fajn dělat ze sebe kuřátka, kohouty, psy, opice a lidi, seřadit se na úzké lavičce podle velikosti a měsíce narození tak, abychom nespadly na zem, bylo taky dost obtížné, ale my jsme si jako ženy poradily. Dále jsme bojovaly s "elektrickým" ohradníkem, přes který jsme se měly přehodit jedna po druhé, aniž bychom se dotkly země přehazování - ale i toto jsme pouze holčičími silami zvládly.

Rozhodně si myslím, že tento sportovní a zábavný den jsme si užily.

Naše dvaadvacetičlenná třída na Outdoor trainingu získala 1. místo. Podílela se na tom i naše výborná třídní paní učitelka ing. Eva Moravová.

Děkujeme.

Brzobohatá D., 1.B

Do Kutné Hory opět jedeme pod párou

Parní lokomotiva s historickými vozy na nás opět čekaly na Masarykově nádraží v Praze. Cestu do Kutné hory jsme si opět zpříjemnili průvodcovskou činností. Zastávka na dočerpání vody v Pečkách byla zajímavě vyplněná hudební produkcí dobových písní.

Po příjezdu do Kutné Hory nás opět mile překvapily přistavené historické autobusy, které byly obohaceny o zájezdový autobus RTO. Zaujalo nás mimo jiné i úžasné polstrování tohoto autobusu. Autobusy nás odvezly před chrám sv. Barbory ke GASKu. Než jsme se přesunuli na seminář, měli jsme možnost kochat se neuvěřitelně krásným královským průvodem v dobových kostýmech.

I tento výlet považujeme za nezapomenutelný a těšíme se na další nové zážitky v tomto školním roce.

Po semináři jsme si prošli historickou částí Kutné Hory a pomalu se přesunuli do parku, kde již probíhal jarmark. Všichni jsme se moc těšili zejména na rytířské souboje. Ty nakonec byly ještě lepší, než jsme očekávali.

Zpáteční cesta byla již klidnější, neboť žáci byli poměrně unavení. Domů jsme se vrátili kolem půl osmé plni nových zážitků. Žáci den hodnotili kladně a již projevili zájem o další poznávání našeho kraje.

(KI)

Nymburk - Poděbrady parním vlakem

Přistavená parní lokomotiva a historické vagony na Masarykově nádraží v Praze nás zaujaly na první pohled. Obojí jsme obdivovali od první chvíle. Cesta proběhla v naprosté pohodě a zaujaly nás také obdivné pohledy lidí stojících okolo trati. Při průjezdu Prahou jsme si "odprůvodcovali" okolí trati, stejně tak jsme pokračovali i v dalším průběhu cesty. První zastávka nás čekala v Nymburce, kde na nás již čekaly historické autobusy, které nás odvezly do místního pivovaru. Jedinečnou formou jsme se seznámili s technologickým postupem výroby piva. Následoval přesun do Poděbrad. Zde nás zaujala zajímavá forma tiskové konference na peroně i seminář o zajímavých místech Středočeského kraje. Pak už následovala "promenáda" po lázeňské kolonádě a sledování úvodního programu Festivalu filmové hudby.

Při zpáteční cestě jsme tento nádherný den zhodnotili a konstatovali, že se jedná o velice zajímavý projekt, který zdařile mapuje turisticky zajímavá místa Středočeského kraje. Jiným způsobem efektivně přibližuje turistické památky našeho kraje, což je zajímavé právě pro nás, žáky cestovního ruchu, kteří po maturitě nastoupí do služeb cestovního ruchu a ve své pracovní činnosti budou moci tyto znalosti použít.

Pecková K., 3.B

Hrají divadlo pro potěšení

Stalo se krásnou tradicí, že dramatický kroužek Domova mládeže SOŠ a SOU Horky nad Jizerou v období adventu zajíždí se svým představením do domovů důchodců, penzionů, domů s ošetrovatelskou službou a dětských domovů. Na programu mívá pohádky, veselé scénky, komponovaná písňová pásma, klasické koledy, evergreeny i současné hity s vánoční tematikou.

Oslovili jsme vedoucí dramatického kroužku Ing. Annu Říhovou (AŘ) a čtyři zástupkyně mladých amatérských herců - Michaelu Diartovou (MD), Michaelu Němečkovou (MN), Lenku Pažoutovou (LP) a Lucii Turanovou (LT), aby odpověděly na naše otázky.

Jak se středoškolská učitelka s ekonomickým vzděláním dostane k amatérskému divadlu?

AŘ: Tak to by bylo dlouhé povídání, ale stručně. Nejprve přijme k učitelskému místu ještě částečný úvazek v DM, vedení kroužku jí spadne samo do klína a díky prima partě mladých lidí a spolupráci bezvadných zkušenějších kolegů je kupodivu úspěšná.

A jak jste ke svým rolím přišly vy, holky?

LT: Víte, taková idylka, jak říká paní učitelka-vychovatelka, to zase není. Ona sice napíše scénář, rozdělí role a rozhodí je mezi nás, ale my jí do toho hned začneme "rejpat". Někdo má pocit, že mu nesedí role, jiný chce upravit text, jinému se zase nelíbí scénická hudba. Nakonec se ale vždycky dohodneme.

LP: To s tou rolí můžu potvrdit. Dalo mi zabrat, než jsem hlavní ženskou roli zkousla. Text byl v pohodě, ale ty šaty! V těch já se zkrátka necítím dobře, sukně nejsou moje krevní skupina.

MN: Klika je, že hlavní role mají alternaci. Já sama jsem letos hrála vedlejší roli, záskok za mě nebyl a jediné díky pohotové Veronice Šperlové, kterou přemluvili na poslední chvíli, vše dobře dopadlo.

MD: Já jsem naštěstí alternaci měla a musím říct, že jsme si to s Vaškem Kolbasnjukem opravdu užili. Role královského šaška nám oběma sedla bezvadně.

Každý, kdo se někdy pokoušel hrát divadlo ví, že je za tím spousta trpělivé piplavé práce a času, který musíte obětovat z vlastního volna. To vám nevadí?

AŘ: Každý, kdo pracuje s lidmi a pro lidi, ať jsou jakékoli věkové kategorie, kdo má tuhle práci rád, ten na čas nehledí.

MD: Kdybychom tvrdili, že se občas někdo z nás

neuil ze zkoušky, byla by to lež. Ale ten, kdo to dělá častěji, rychle ztratí kontakt a sám odejde. Zůstanou jen stálíce, které to baví, že jo, holky?

LT: Jasně, baví nás dokonce i ty hádky, když jde o věc. A je při tom i spousta legrace. Přereky a jazykolamy, kostýmní zkoušky, pohybové kreace, karamboly, toho je nepočítaně.

LP: Jo, a nakonec to všechno stojí za to, dokonce i to utrpení v dlouhých šatech. Protože pak přijde ta odměna v podobě pobavených diváků, hlasitého chechtotu i spokojených úsměvů a dlouhého potlesku.

MN: Vy se nějak podezíravě usmíváte, ale pro nás je to fakt ta nejlepší odměna.

Takže divadlo hrajete hlavně pro potěšení?

LT: Absolutně bez debat. Hrajeme pro radost sobě i druhým.

AŘ: Pravdou je, že za odměnu jsme jeli na výlet do Prahy, do Hudebního divadla Karlín na představení muzikálu Carmen. A pro většinu z nás to byl nezapomenutelný zážitek, inspirace i povzbuzení do dalšího kola v dramatickém ringu.

(redakce)

Na lyžák se málem nejelo

Jedu na 100%, nejedu, ještě nevím, spíše ne, ne! Tak se postupně snižoval zájem žáků o školní lyžařský kurz na horách. Nepomohlo ani obcházení tělocvikáře a přesvědčování o zdraví prospěšném pobytu na horách, a že bude jistě legrace. Konečný verdikt o zrušení zájezdu byl vydán deset dní před odjezdem. Až tato úplná tečka dala impuls k pohybu zdravého jádra žáků, kteří chtěli na hory za každou cenu jet a zapojili se aktivně do nové akce přesvědčování. A zdařilo se! Sedm dní před odjezdem byl zájezd obnoven.

Jako odměnu za snahu o uskutečnění celé akce žáci dostali naprosto luxusní počasí, hromadu upraveného sněhu, zdokonalili se ve svém lyžařském umění, navštívili bobovou dráhu v Janově nad Nisou a užili si (tělocvikářem slibované) hromady legrace. Co dodat na závěr? Když jsou spokojení žáci - proto se veškeré akce pořádají, jsou spokojení i pedagogové, kteří letošní kurz ohodnotili na jedničku.

(So)

Sporták

... a také o tom, jak jsme cestou z hradu Kost promokli až na kost.

Ve středu 15. 6. 2011 jsme se školou vrátili z třídeního sportovního kurzu na Branžeži. Kromě jednoho nepříznivého dne jsme si to velmi užili, byly to tři dny plné zábavy. Během prvního dne, kdy jsme přijeli do kempu a ubytovali se v útulných chatkách hned u rybníka, jsme vyrazili na zříceninu hradu Valečov. Po návratu jsme byli rozděleni do deseti družstev a závodili jsme na šlapadlech, byla to sranda. Večer jsme si udělali táborák a pochutnali si na vynikajících vuřtech.

Další den, po snídani, jsme se vydali na výlet krásnou krajinou, která nás po stezce dovedla na hrad Kost. Ten den bylo sice trochu pod mrakem, ale nikoho by nenapadlo, jaká průtrž mračen nás potká při zpáteční cestě do kempu. Naneštěstí si s sebou vzalo pláštěnku jen pár spolužáků, takže byli všichni promáčení doslova na kost. Po návratu do kempu, kdy jsme každý sehnal nějaký ten kousek suchého oblečení přestalo pršet, mezitím si pro nás učitelé připravili už další soutěže, a to nejen sportovní, jako byl petang a trefování cíle míčkem, ale i soutěže vědomostní.

Během posledního dne jsme hráli další soutěže v kempu, stříleli jsme ze vzduchovky, hráli slepce, pinkali si volejbalovým míčem a byla tam i další vědomostní soutěž. Po ukončení všech soutěží následovalo vyhlášení, při kterém dostali všichni hezké odměny, což pro nás byla další radost. Čekal nás už poslední oběd, který byl stejně tak výborný, jako ty v předchozích dnech.

Na sportovní kurz bych se hned vrátila, protože jsem si tam užila mnoho zábavy a nuda tam rozhodně nebyla.

Červinková J., 3.B

Koledy na nádvoří

Vánoce jsou svátky pohody, sněhu a dáreků. V naší škole jsme si pohodu nadělili poslední školní den v prosinci, kdy si zpíváme koledy na nádvoří zámku. Tentokrát nás čekal i dárek od hudební skupiny složené z našich žáků. Vystupovaly pod názvem Amosgirl's. Verča Lislerová a Paty Stephanová hrály na kytaru, Martina Mašková na různé doprovodné nástroje a Evička Černohorská hrála na klávesy, dohromady nám děvčata zazpívala. Náramně jsme si to užili a mnoho žáků se k nim připojilo a zpívalo s nimi slavné vánoční melodie, a to nejen české, ale i zahraniční. Na nádvoří nám pan ředitel, Ing. Vratislav Morava, popřál krásné prožití vánočních svátků a poté měla třída 4. B pro nás přichystané vystoupení s vánoční písničkou Jinglebells, které se nám velice líbilo. Po jejich vystoupení se začaly zpívat vánoční koledy v doprovodu píána. Vánoční koledy nás nádherně naladily. Na závěr jsme si popřáli všichni krásné svátky.

(redakce)

BABYLON pro šatnáře

Dne 14. prosince 2010 se uskutečnila zábavně - naučná exkurze do Babylonu v Liberci. Babylon je unikátní zábavní, kongresové a hotelové centrum v České republice. Zcela krytý areál zastřešuje aquapark, lunapark, IQpark, XD theater, wellness centrum. A také řadu restaurací, kongresové centrum a luxusní čtyřhvězdičkový hotel. Nachází se na okraji krásného města Liberec, jemuž dominuje televizní vysílač Ještěd, na který je možné se dostat kabinovou lanovkou a je zde rovněž restaurace.

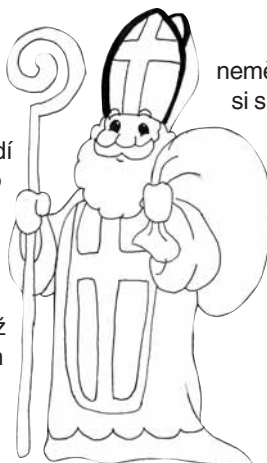
Tento zájezd je pořádán každoročně naší školou v Horkách nad Jizerou pro šatnáře - za odměnu. Odjížděli jsme z Horek nad Jizerou ráno školním autobusem s našimi učitelkami Majkútovou a Davies. Nejprve jsme vstoupili do i Qparku. Jedná se o vzdělávací část zábavnou formou. Mohli jsme si vyzkoušet různé přístroje, projít si zrcadlové bludiště a také si prohlédnout malou výstavu. Když jsme se všichni sešli před iQparkem, měli jsme možnost jít na oběd a do lunaparku.

Tento pobyt je sice za odměnu, ale doporučujeme ho všem, kdo chtějí poznat něco nového zábavnou formou a je to hezké zpříjemnění školního roku. Stačí jen něco obětovat a také se snažit být dobrým šatnářem.

Slezáková L., Dudková V., 4.B

Mikuláš ve škole

Začátkem prosince, kdy podle tradice chodí Mikuláš, čert a anděl, jsme měli i my ve škole tuto návštěvu. Jednoho rána, kdy začínal další školní den, jsme za dveřmi slyšeli cinkání řetězů a křik spolužáků z vedlejších tříd. Samozřejmě jsme tušili, co nás čeká, a tak jsme napjatí seděli a jen čekali, kdy do naší třídy vtrhne čert. Za dveřmi už se podle doslechu blížilo cinkání řetězů, a v tom se ve třídě objevil čert se svým doprovodem a vrhl se na spolužáky. Snažil se je odnést v pytli, skoro i se židlí, ale nepodařilo se mu to. Když už

neměl dost sil na to, aby se mu podařilo někoho si s sebou odnést, vzdal to. Nakonec jsme se třídou zazpívali koledu pro Mikuláše a anděla a ti nás za to odměnili čokoládou, perníčkem a kouskem uhlí. Bylo to pro nás zpestření školního dne a místo strachu v očích jsme se všichni pobavili.

(redakce)

Jak se nepoprat v Hájence - výlet 3.B do Kerska

V úterý po velikonočních prázdninách jsme si celá třída vyjeli na výlet do Kerska, oblíbeného místa spisovatele Bohumila Hrabala. Počasí nic moc, protože skoro celý den pršelo, ale to nás, studenty cestovního ruchu, nemohlo odradit od zkoumání tak známé lokality. Každý měl za úkol připravit si nějaké místo v Kersku nebo v okolí, kudy jsme jeli, a seznámit s ním ostatní.

Šli jsme se podívat k domku, kde žil a tvořil Bohumil Hrabal a prošli jsme se kolem rybníku. Dále jsme navštívili malebný lesní ateliér Kuba, který kromě výrobků převážně lidové tvorby, nabízí také knihy od B. Hrabala a je vyzdoben fotografiemi B. Hrabala z jeho soukromého alba, zejména ze setkání s různými významnými osobnostmi z celého světa. Pak už jsme se těšili, že se popereme, podobně jako ve známém filmu Slavnosti sněženek ve známé místní Hájence o to, kdo z naší třídy si dá kančí se šípkovou omáčkou, nebo s knedlíkem a se zelím. K ničemu ale nedošlo, což nás, včetně paní učitelky třídní mrzele, bylo totiž po státním svátku a měli zavřeno.

Při cestě zpět ze Sadské do Nymburka pro nás bylo velkým zážitkem se svézt dvoupatrovým vlakem a samozřejmě jsme seděli nahore. V Nymburce jsme si udělali procházku po některých památkách města a zašli jsme si konečně na oběd, ale to víte, kančí je kančí. Bylo už pozdě odpoledne, když jsme se vraceli vlakem domů a i přes malé překážky se nám všem výlet moc líbil.

Babičková J., 4.B

Čokoláda trochu jinak

Jako třída cukrářů jsme navštívili Muzeum čokolády v Praze.

Hned na začátku exkurze jsme dostali dotaz, co se dříve přidávalo do čokolády, aby měla sytější barvu? Naše odpověď byla správná, protože jsme uvedli, že to byl *cihlový prach*. Každý z nás za tuto odpověď dostal 3 ks 70% čokolády.

V muzeu jsme se dozvěděli plno zajímavých věcí, mohli jsme si vyzkoušet psát čokoládou na plátno, papír a čoko-dveře. Viděli jsme i výrobu pralinek a video, jak se dříve dělala čokoláda. Všem se nám tam moc líbilo. A tak doporučujeme všem mlsáčkům, aby se do čokoládového muzea také zašli podívat.

Křížová, Leiner, 2.D

Naši

1. Jak se vám líbí na naší škole?
2. Co říkáte na žáky a kolektiv učitelů?
3. Proč jste se rozhodla učit na naší škole?
4. Jak hodnotíte areál školy?

Mgr. Michaela Ročejdlová

1. Na škole se mi líbí velice.
2. Co se týče žáků, tak blíže mohu hovořit pouze o těch, které potkávám ve svých hodinách. Většina je pracovitá, najdou se ale i zlobivci, které je občas třeba trochu usměrnit. Obecně však žáci školy působí velmi kultivovaně a svědomitě, což také odpovídá zaměření jejich studijních oborů. Pedagogický sbor je velice přátelský, přívětivý a soudržný. Ve sborovnách panuje vždy milá a pozitivní atmosféra, a proto jsem velmi ráda, že v takovémto kolektivu mohu pracovat i já.
3. Líbilo se mi právě již zmíněné pozitivně laděné pracovní prostředí, které vytváří nejen pedagogický sbor, ale i další pracovníci školy a žáci.
4. Areál školy mě nadchnul. Už když jsem sem přijela poprvé, ohromilo mě, jak krásné a reprezentativní prostory škola má. Za obdiv stojí nejen samotný zámek, ale také úžasný výhled z něj. Zámecká vinárna je půvabná oáza, kde nám příjemná obsluha podává vynikající občerstvení. Stará budova školy na mě vždy dýchne atmosférou starých venkovských škol a v Gastrocentru to vždy nádherně voní cukrářskými výrobky. Není skvělé učit na této škole?

Mgr. Běla Burkovcová

1. Jsem "staronová" učitelka humanitních předmětů na SOŠ a SOU Horky nad Jizerou. Zde na škole se mi líbí a upřímně musím říct, že jsem se po téměř tříleté pauze vracela s velkou chutí.
2. Na své "staré známé" ze sborovny jsem se samozřejmě těšila a stejně tak jsem ráda poznala nové kolegy. Studenti jsou zde asi stejní, jako na jiných školách - někdo hodnější, někdo zlobivější - ale v každém se snažím vidět něco pozitivního. Jediným mým problémem je fakt, že si zatím nedokážu zapamatovat to kvantum jmen žáků, ale oni mi to jistě odpustí.
3. Před lety jsem rozesílala životopisy a žádosti o zaměstnání a zdejší škola se mi zdála vhodná svým zaměřením (zajímavé obory, ve kterých je prostor i pro mou aprobaci) a svou polohou (jsem z Benátek nad Jizerou). Po mateřské dovolené pak bylo jasné, že se vrátím právě sem.
4. Škola umístěná v historické budově zámku vlastně nepůsobí ani jako škola, je to prostředí neformální a přátelské, stejné, které panuje i na budově "školy". Areál zámku a školy postupně prochází rekonstrukcí a rekultivací, a tak se moc těším, jak bude vypadat za pár let.

zleva: Tobolová,
Burkovcová,
Ročejdlová

noví učitelé ...

Mgr. Jarmila Hovorková

1. Velmi se mi zde líbí. Možná to bude i tím, že jsem jako malá holka vždycky vzhlížela k učitelům a ke vzdělání. Zároveň tato škola patří k těm, které mi jsou vlastní.

2. Z žáků jsem nadšená. Jsou přirozeně "bohatí". Mnozí o sobě ani nevědí, jak jsou šikovní a nadaní. Snažím se jim "pomoci" v nich samotných objevit jejich vlastní bohatství a jedinečnost, jejich přirozenou inteligenci, krásu, naučit je skromnosti, pokoře, zdravému sebevědomí. Všem, co se nedá koupit, všemu, co se dá však v jejich dalším životě dobře zhodnotit. O to se koneckonců snaží všichni zdejší učitelé. Na málokteré škole se v současné době vidí, aby učitel s takovou upřímností byli žákům v každé situaci tak nablízku.

3. Snažila jsem se vrátit z královehradeckého gymnázia co nejbližší ke svému trvalému bydlišti, samozřejmě z ekonomických důvodů. Horecká škola právě hledala učitele německého jazyka. Zároveň jsem se přesvědčila, že ji řídí skuteční odborníci.

4. Areál školy? Nedá se to vyjádřit slovy. Je to jeden z nekonečných skvostů, který nám lidem trpělivě našeptává, jak moc bychom se zase měli učit z práce a umu našich předků.

Ing. Soňa Dundrová

Jak se Vám tady na Horkách líbí?

Škola se mi velmi líbí, je tu hezké prostředí, žáci jsou zatím hodní a připadá mi, že je tady dobrý i kolektiv učitelů.

Kde jste učila předtím?

Učila jsem na Střední odborné škole a učilišti v Jičínské ulici v MB.

Jaké předměty u nás vyučujete?

Všechny ekonomické předměty, včetně účetnictví.

Jak dlouho byste chtěla učit na Horkách?

Jelikož jsem v důchodu, tak tady budu, dokud mne bude škola potřebovat.

A jak se Vám líbí naše škola?

Nejvíce se mi líbí zajímavé zámecké chodby.

Ano, to určitě jsou. Děkuji za rozhovor a doufám, že se Vám tu bude líbit i nadále.

Ivana Fišerová

Jak se Vám líbí na této škole?

Tak zatím se mi tady opravdu líbí, zdá se mi, že je tu skvělý kolektiv.

Jak dlouho tady plánujete zůstat?

To zatím netuším, ale doufám, že dlouho.

Co říkáte na žáky?

Ale jo, jsou tu dobří žáci, někteří i trochu zlobí, ale není to zas tak hrozné.

Zdá se, že jste na Horkách zatím spokojená, je to pravda?

Ano jsem a doufám, že i nadále budu. To doufáme, že ano. Ať se Vám tu daří.

Puldová Z., Dunková B., 2.B,

Pechlátová Alena

1. Proč jste se rozhodla učit na SOŠ a SOU Horky nad Jizerou?

Dostala jsem nabídku, přišlo mi to jako nová dobrá pracovní zkušenost. Prostor školy se mi líbí více, než tomu bylo na dřívějším pracovišti.

2. Na jaké škole jste učila dříve?

Dříve jsem učila na ISS Na Karmeli v Mladé Boleslavi.

3. Jste spokojená na Horkách?

Na Horkách jsem velmi spokojená, zdejší studenti a kolegové jsou sympatičtí a dobře se mi v tomto kolektivu pracuje.

4. Uvažujete o delším působení na této škole?

Ano uvažuji, škola splnila mé očekávání a budu velmi ráda, když i nadále budu moci pracovat v tomto kolektivu. Škola mi umožňuje rozvíjení a předávání znalostí studentům, kteří poté mohou toto prezentovat na různých soutěžích a stážích, kterých je tu opravdu spousta.

Tobolová Světlana

1) Proč jste se rozhodla učit na SOŠ a SOU Horky nad Jizerou?

Na tuto školu jsem podala žádost o místo kantorky z důvodu, že jsem se doslechla o výborném oboru gastronomie, který se zde učí. A já jsem z gastronomie velmi nadšená. Proto jsem velice ráda, že moji žádost přijali a pracovní místo mi schválili.

2) Na jaké škole jste učila dříve?

Dříve jsem učila na SOU Lázně Bělohrad.

3) Jste spokojená na Horkách a uvažujete o dalším působení na naší škole?

Ano, na Horkách jsem spokojená, škola naplnila mé očekávání a ráda bych v ní působila co nejdéle.

Kořenovská A., 2.B

zleva: Hovorková, Pechlátová, Dundrová

Hymna domova mládeže

My jsme parta internátní, osud náš je nelidský.
Alkohol a cigarety zadrželi nám navždycky!
I ty schůzky s kamarády mají svoje úskalí,
všechny vozy k internátu zákaz vjezdu dostaly!

Neplnit své povinnosti, když si občas troufáme,
od vychoušek bez milosti trestné body sbíráme.
Jen si, prosím nemyslete, že tu pouze trpíme.
Poradit si se zákazy, to my dobře umíme.

Naše fígle rozum bystří nám i našim vychouškám.
Když to praskne, hromy tresty
lítají na nás ze všech stran!
Nad legraci přece není, proč se občas nezasmát?
Když dáme vše do pořádku, zas nás každý vidí rád.

Naděje

To úzko na srdci mě svírá,
je tak daleko, pryč od světa mého.
Když radost a smích umírá.
Snad zbylo mi něco krásného.

Něco krásného, co hráze boří,
lucerna co osvětlí cestu mou.
Jak mohutný požár v duši mé hoří
a provede mě lehce černočenou tmou.

Však na cestě je nástrah mnoho,
střípky slz se do srdce zarývají.
Nemůžu kráčet bosou nohou
a i poslední lucerny umírají.

Zbyde však jedna,
pro ni i Ďáblu duši dáš.
Krásná, křehká lucerna.
Vzchop se! Vždyť naději máš.

Kredbová L., 4.B

Narcis

Je tu prázdná místnost.
Dívám se na lásku svou do hladiny vodní.
Zdi tvoří sebelítost,
jen pro ni slzy roním.

Láska má se mi tak podobá,
ta střela, co cíl nemá.
Jsem jako bez dna nádoba,
stůl s nohama dvěma.

Sedím tu shrben nad tou něžností,
abych jí neublížil snad.
Hladím ji po vlasech s takovou pečlivostí,
je tak krásná, pozbyla všech vad.

Jsme si tak podobní, já a má láska,
je to jen matoucí odraz?
Nejistý jsem, jak přetržená páska,
mé samolibosti, pýchy a sebelásky obraz?

Kredbová L., 4.B

Stín

Ve tmě se schovává,
ve světle se objeví.
Se zármutkem se srovnává,
jak duch se ze tmy zjeví.

Věrný přítel tvůj,
bez něj nejsi nic.
Jde za tebou stůj co stůj,
co od něj chtít můžeš víc?

Jako nohsled se za tebou plíží.
Do života brána.
Zmizí, když noc se blíží.
Polétává kolem jak vrána.

Chytit do ruky tě nejde,
příteli věrný můj.
S tebou i bolest největší mě přejde,
buď se mnou stůj co stůj.

Kredbová L., 4.B

Láska

Jaké to je a jaké to není,
snad kyselina mou duši leptá.
Jak nějaké známé volání,
a smrt přijde, ona se neptá.

Nechci jak hloupý osel tu stát,
srdce mé mi zvláštěně šeptá.
Chci šanci svému životu dát,
prý osud je ten, kdo se zeptá.

Proč za svobodu musí se bojovat?
Jak těžké je to vyslovit.
Cáry svých vzpomínek pospojovat.
Chci jen s tebou být.

Bez tebe život můj není nic,
láska jak nenávisť a nenávisť jak láska.
Od života neprosím víc,
jak na prohraný závod sázka.

Snad láska je mé utrpení,
bez ní se nedá žít, nedá se žít s ní.
Takové podivné překvapení,
jak nehybná vodní hladina sen svůj bláznivý sním.

Kredbová L., 4.B

SOUHRA - časopis SOŠ a SOU Horky nad Jizerou. Vydalo SOŠ a SOU Horky nad Jizerou.

Redakční rada: O. Janičatová, L. Kroupová, V. Morava,
E. Moravová, J. Šimon; B. Dunková, N. Chlumská,
A. Kořenovská, V. Myrko, K. Pecková, Z. Puldová, J.
Červinková

Adresa redakce: SOŠ a SOU Horky nad Jizerou 35
Sazba a tisk: www.aramis.cz
Foto archiv SOŠ a SOU. XII. ročník vyšel v říjnu 2011.
Cena 25,- Kč

Obec Horky nad Jizerou

www.horkynj.cz

tel. 326 312 207

krásysvěta.cz

SDRUŽENÍ
PŘÁTEL
SOŠ A SOU
HORKY NAD JIZEROU

LIPRACO

S.R.O.

KOMPLEXNÍ ZAKÁZKOVÁ ČINNOST
VE STROJÍRENSTVÍ A STAVEBNICTVÍ

N&N KOŠÁTKY

TRAKTORY – ZEMĚDĚLSKÁ, LESNÍ, STAVEBNÍ, KOMUNÁLNÍ A DOPRAVNÍ TECHNIKA

Zetor
DEALER

VALTRA
Power Partner

JCB

www.nn-kosatky.cz

- kverneland
- FRANKE
- ROZMITAL
- PRONAR
- Agrostroj Pilyřimov
- JCC
- STAVOPRAC
- TracoLita

PIVOVAR PODKOVÁN

Podkován s. r. o., Kován 21, 294 30 Dolní Cetno, tel. 326 356 231

WWW. PODKOVAN.CZ • E-mail. podkovan@podkovan.cz

"ALE VAŘEJ, A DOBŘE VAŘEJ"

www.souhorky.cz

Nový traktor byl náš sen

Cestovní ruch vítá hosty školy

Výrobky ze školní zabíjačky moc chutnaly

Trénink ve flambování ve školní Zámecké vinárně

Finále kurzu studené kuchyně

Chystáme se na Velikonoce

... u prostřených stolů

Kremrole už se chystají

S Ewou Farnou

Praxe na Pražském hradě

Kurz přípravy kávy

Týmy kuchařů a cukrářů na Gastro Hradec

Cukráři pravidelně soutěží na Gastro v Poděbradech

Tady hrají roli centimetry

Jolana Voldánová představuje vítězné miss a gentlemany

Před rautem na Bohemia oldtimer rallye 2011

Vaříme v bavorském hotelu Admira

Příprava večeří ve FISu na Štrbském Plese

Na praxi ve Vysokých Tatrách jsme se i opálili

Katka z Cestovního ruchu na recepci přímořského italského hotelu

V plážové restauraci podáváme ryby a plody moře

Stážisté na výletě ve vídeňském Schönbrunnu

Naši farmáři na vinici pod klášterem Göttweig

Na praxi z Horek až na slunný Kypr

Mikulášská suita v podání učitelů školy

Cestovní ruch v Čínské čtvrti v Londýně

Divadelní kroužek v akci

Dívčí kapela hraje spolužákům

Předvánoční zpívání na nádvoří zámku

Nová generace fotbalistů nastupuje

Dny naší školy v Olympii

Prváci na horách